VDK 745
LBC 85,15
D 44
Autor-compilator
Adamcik Miroslav Viaceslavovici

L 44 Design și fundamente ale compoziției în munca de design și fotografie / Ed. M. V. Adamchik. - Minsk: Harvest, 2010. - 192 p.
ISBN 978-985-16-7195-9
Compoziția este una dintre principalele componente organizatorice ale fiecărei manifestări artistice. Este compoziția care îi conferă integritate, își subordonează elementele între ele.
Acest manual discută elementele de bază ale compoziției obiectelor de design grafic și plastic, precum și • fotografiilor alb-alb și color. Se presupune că studenții, stăpânind mijloacele formale de bază de compoziție, i c) lemele și principiile, vor putea să le folosească în mod creativ, creând imagini tinere, moderne.
UDC 745 BBK 85,15

DG În loc de prefaţă
Orice activitate creativă are ca scop crearea de obiecte noi din punct de vedere calitativ, care reprezintă nu numai valoare materială, ci și spirituală. În mod tradițional, sfera de transformare spirituală a creativității, în care sunt create noi obiecte eșantion, a fost opusă sferei producției (în conceptul restrâns al cuvântului), concentrată pe replicarea lor. Cu toate acestea, un astfel de tip de activitate creativă precum designul, a cărui dezvoltare în sensul modern al cuvântului a început în prima jumătate a secolului XX, a devenit în esență o legătură între creativitate și producție. La urma urmei, sarcina creativității de proiectare este de a satisface atât nevoile materiale, cât și cele spirituale ale unei persoane prin proiectarea de produse industriale, elemente de comunicare vizuală, îmbrăcăminte și formarea unui mediu de subiect armonios.
Principalul lucru pentru un designer, precum și pentru un arhitect, este să creeze un obiect care nu este doar funcțional și util, ci și frumos. Și acest lucru se poate realiza numai prin includerea simultană atât a logicii, cât și a intuiției în procesul de creativitate.
Principiile de bază ale designului sunt apropiate de principiile de bază ale arhitecturii. Cu toate acestea, în ceea ce privește compoziția-I (și. în arhitectură se caracterizează ca un spațiu general-
<   : i venă, dar în design este mai detaliat.
Însuși conceptul de „compunere” provine din latină-io compposito - „compilare”, „compunere” și are de obicei două sensuri. Pe de o parte, com-I to >position este construcția arbitrarului artistic și iiya, care este condiționat de conținutul său, atribuit >i ie și caracter. Și pe de altă parte, compoziția în sine se numește opera în sine, adică rezultatul final al activității artistului.
I<(>punerea este una dintre principalele componente organizatorice ale fiecărei lucrări artistice iiya. Este compoziția care îi conferă integritate,
<   < și își subliniază elementele între ele și întregului.
Pot vorbi despre compoziție în munca de design?

<   iiĸ ". adică) aici vorbim de un specific creator l< »chi< >ly al dreptăţii pentru crearea de noi forme clar funcţionale « »(»y< perisabile şi în acelaşi timp exprimate artistic.

În procesul de educație, este necesar să se folosească o formă în care proprietățile artistice ale tuturor elementelor sale constitutive să fie clar dezvăluite. Cu oyum, puteți înțelege cât de eficiente sunt diferitele mijloace compoziționale și diferitele metode de armonizare. Una dintre condițiile fundamentale pentru crearea unei compoziții armonioase poate fi considerată realizarea unui astfel de principiu precum „unitatea în diversitate”.
Principiile principale ale creativității în design modern au fost formulate și implementate în practică încă din anii douăzeci ai secolului trecut în Germania, unde din 1919, mai întâi la Weimar, apoi la Dessau, a funcționat Școala Superioară de Construcții și Design de Artă Bauhaus. Aici a fost proclamată ideea reunirii artei, tehnologiei și științei. Această idee nu era nouă. La urma urmei, dacă vă amintiți, pe această bază arta s-a dezvoltat în Evul Mediu.
În atelierele Bauhaus, pentru prima dată, studenților li s-au dat sarcini compoziționale specifice, a căror soluție o căutau împreună cu profesori, arhitecți, designeri și artiști cunoscuți precum W. Gropius, L. Van der Rohe. , A. von Meyer, L. Mohoy- Nagy, P. Klee, V. Kandinsky și alții. Pe baza esteticii funcționalismului, au încercat să dezvolte principii universale de modelare, să găsească o soluție artistică cuprinzătoare pentru mediul obiectiv, au creat atât proiecte arhitecturale, cât și mostre de produse industriale, au studiat posibilitățile luminii în structurile spațiale și au creat interesante. montaje foto.
Arta foto a fost recent considerată ca un tip separat de artă modernă, care include fotografia, fotografia, monitorizarea foto, fotogravura.
În crearea imaginilor și construirea unei compoziții în fotografie, un anumit rol îl joacă multe mijloace expresive de pictură și grafică, precum și mijloace specifice (lumină / gradații ale luminii), optice (focalizare scurtă și lungă ( ) (șocante) , o cameră digitală, un computer -yuri kki i rafika.
Lucrările artiștilor fotografi sunt adesea folosite ca material principal sau suplimentar în alte tipuri de artă, în afișe, reclame, grafică de cărți și reviste.
Multe principii de compoziție în design și fotografie sunt similare. Cu toate acestea, acest manual discută și câteva tehnici de compoziție specifice care sunt utilizate în fotografia modernă.
La construirea unei compoziții, factorul determinant ar trebui să fie validitatea rațională, logică, care se bazează pe legile obiective ale modelării compoziționale și artistice.
Imaginea originală se naște însă doar cu includerea activă simultană a începutului, personal, gustativ, emoțional al autorului.
În procesul de creare a unei compoziții, forma este armonizată, păstrându-și integritatea și dezvăluind caracterul artistic.
La un moment dat, Walter Gropius a proclamat sloganul, care astăzi poate fi considerat baza creativității în design: „Artă și tehnologie - o nouă unitate!” Și Johannes Itten a dezvoltat un curs special propedeutic (introductiv), care s-a bazat pe o metodologie netestată pentru predarea elementelor de bază ale compoziției, inclusiv puncte fundamentale precum percepția culorii și a spațiului.

O metodă analitică, „obiectivă” de predare a creativității artistice și compoziționale pentru trecerea la formarea unui nou subiect mi[>și folosind estetica universală n|) principiile au fost duse în anii 1920 de mulți artiști ruși care au devenit pilonii designului modern. Aceștia sunt, pre-Fd < » dintre toți, profesorii VKhUTEMAS (Atelierele superioare artistice și creative, organizate în 19? ( ) i ode și redenumite în 1926 VKHUTEIN - Vi.k niii Institutul artistic și tehnic) Tatlin l Vesnin, D. Kardovsky, A. Shchusev, V. Favorsky, "Lii Itsky și, desigur, K. Malevich - vd-ul ideologic">mii">viiol al grupului creativ experimental

Asociația Vitebsk „Fondatorii artei noi” (UNOVIS).

În VKHUTEMAS, sistemul academic de educație a fost lichidat, deoarece, potrivit profesorilor, se baza pe metode subiective și prea des păcătuia cu gust. Noul sistem de învățare a inclus dezvoltarea unor reguli obiective pentru construirea unei compoziții. În același timp, principalul lucru a fost o justificare logică strictă pentru orice compoziție. Elevii au fost implicați atât în proiectarea („construcție”), cât și în prelucrarea facială a materialului („compoziție”). Forma trebuia să fie subordonată funcției obiectului.

Astăzi, când predați elementele de bază ale creativității în design și fotografiei în studiourile de artă și foto, începutul creativ, intuitiv este activat în principal. Totuși, în acest caz, există întotdeauna pericolul de a pierde legătura cu realitatea, de a te îneca în propriile fantezii creative. Pentru a obține o educație profesională este important să se dezvolte nu numai și nu atât intuiția, cât și logica.De aceea metoda propusă în acest manual se bazează pe dezvoltarea treptată a rezolvării problemelor compoziționale individuale. Este oferită o anumită temă, este stabilită o sarcină simplă separată, elevul trebuie să găsească o soluție specifică.

La urma urmei, pe lângă criteriile subiective, de gust pentru crearea unei compoziții artistice, există modele obiective ale construcției acesteia, care se bazează nu numai pe bunul simț, ci și pe experiența colectivă de secole.

Un designer modern, ca un fotograf, trebuie să fie capabil să creeze imaginile cele mai expresive, perfecte din punct de vedere compozițional, fără a uita economia rezonabilă a mijloacelor artistice, moderația și reținerea.

Trebuie remarcat faptul că o astfel de abordare a învățării nu exclude dezvoltarea intuiției, a abilităților creative individuale și a gustului. Construirea de compoziții private, formale, nu este scopul principal al predării. Aceștia sunt doar pași convenabili care conduc la crearea unei imagini artistice armonioase holistice.

Baza unui productiv, cu adevărat profesionist

Scopul principal al învățării în orice domeniu este complicarea treptată a sarcinilor. Așa se învață și se asimilează regulile de bază pentru construirea unei compoziții.

Când rezolvă o anumită problemă, elevul trebuie să plece întotdeauna de la problema generală. Dezvoltând cutare sau cutare versiune, el prevede rezultatul. Și cel mai important, completând îndeplinirea unei anumite sarcini, elevul trebuie să aducă toate elementele la un numitor comun.

Cultura artistică include astăzi unitatea conținutului subiectului (începutul conceptual-logic) și a formei subiectului (începutul artistic), integritatea, raționalitatea, armonia, expresivitatea plastică și noutatea morfologiei, completitudinea și cultura

colorografică a prezentării materialului, semantică și integritatea compozițională.
Fiecare dezvoltare a designului trebuie să fie justificată rațional, proporțională cu o persoană, trebuie să aibă o formă figurativă și să facă o impresie vie.
Designerul trebuie să introducă noutatea în lumea obiectivă, cu toate acestea, noutatea nu este doar individuală, ci și semnificativă.
Manualul acoperă elementele de bază ale compoziției obiectelor de design grafic și plastic, precum și fotografiilor alb-negru și color.
Se presupune că studenții, după ce stăpânesc mijloacele, tehnicile și principiile formale de compoziție de bază, le pot folosi nu doar mecanic, ci creativ, < < predând imagini calitativ noi, moderne.

Capitol
1
Învățați să faceți alegeri logice
Reținere, reținere și încă o dată reținere.
Principalul criteriu pentru o formă perfectă în design este expresivitatea sa artistică. Deși, desigur, orice obiect modern al mediului subiect-spațial ar trebui să fie nu numai estetic, ci și funcțional. De regulă, căutarea unei forme armonioase și perfecte a oricărei dezvoltări de design modern include inițial caracteristici pur funcționale precum utilitatea, constructivitatea și așa mai departe. Cu toate acestea, în procesul de învățare, are sens să se separe o astfel de etapă precum construcția unei compoziții formale (conturarea artistică).
Acest lucru vă va permite să învățați cum să faceți o alegere logică a mijloacelor compoziționale, fără a uita în același timp unul dintre principiile principale în construirea unei compoziții - reținerea. De regulă, cu cât forma este mai concisă, cu atât este mai expresivă. Și dacă ne amintim de cele mai recente evoluții ale designerilor în domeniul interioarelor și hainelor la modă, amintiți-vă de mașini moderne, electrocasnice, articole de uz casnic, vom observa că utilitatea, funcționalitatea, ușurința în utilizare încep cu o formă de compoziție simplă, convenabilă și perfectă.
Deci, pentru ca forma să fie perfectă, puteți folosi mijloace grafice și plastice.
Instrumentele de design grafic includ:
1) punct;
2) linie;
3) spot (ton);
4) culoare.
Sunt folosite pentru a transfera informații textuale sau picturale în plan și dacă este necesar să se facă o dezvoltare artistică (decorativă) a formei.
Dacă vorbim despre mijloacele compozite din plastic, atunci, în primul rând, trebuie amintit că acestea sunt exprimate în forme care sunt dezvoltate în trei direcții de coordonate principale - orizontal, vertical și în profunzime. Dezvoltarea diferită a formei determină caracterul plastic al acesteia. Fiecare formă are propriile sale mijloace artistice.
Mijloacele din plastic în lucrările de proiectare includ:
ê
O

a) masa;
b) gradul de deschidere;
c) amplasarea de-a lungul axelor de coordonate;
f_d) configurație.
2. Pentru forma plană:
eu
DESPRE
§
Q
a) textura;
b) factura;
c) relief;
d) amplasarea în spațiu;
e) modelarea culorilor.
3. Pentru o formă în vrac:
a) sculptura;
b) compactitate;
c) vedere geometrică;
d) gradul de deschidere;
e) structura;
f) modelare plastică;
g) modelare grafică.
4. Pentru forma spațială:
A. Cu construcție frontal-spațială:
a) configurarea formularului;
b) construcţie ritmică;
c) modelare grafico-plastică.
B. Cu construcție volum-spațială:
a) compactitate;
b) decizie de planificare;
c) modelare plastică.
În I Iri construcţia profund-spaţială: a) gradul de deschidere;
t)) soluție de planificare;
c) formarea centrului compoziţional;
i) i ulichie articulatie intermediara;
e) 11 modelare HPP-plastic.
O
F o § o
o X o co
eu
O
CREATIVITATE DE DESIGN i |~^
Pentru toate formele de materiale plastice, materialul este, de asemenea, de mare importanță, ale căror principale proprietăți sunt naturalețea, decorativitatea și uniformitatea.
1 Percepția proprietăților plastice ale formei este în mare măsură
1 depinde de lumină (naturală - lumina soarelui-1, lumină difuză, iluminare naturală redusă-1), artificială - orientarea acesteia, 1 aspectul geometric, conturusrile, dimensiunile și culoarea sunt importante).
1 Cu o gamă atât de largă de mijloace de exprimare grafice și plastice, înainte de a face o selecție conștientă a acestora, ar trebui mai întâi să le studiem pe toate. Pentru o mai bună asimilare a materialului I se oferă nu numai calcule teoretice, ci I și exerciții practice speciale.
1.1. Instrumente grafice pentru construirea unei compoziții
învăţând să facă alegeri logice

Luați o foaie de hârtie și puneți un punct gros. Dacă o corelăm cu suprafața frunzei, este foarte mică. Cu toate acestea, aruncați o privire mai atentă, care este punctul pe care l-ați stabilit?

1. Este un accent grafic pe planul foii.
2. Poate fi centrul întregii structuri a compoziției.
3. Ea ne concentrează atenția.

Acum experimentează. La urma urmei, puteți pune un punct în centru și în colțul foii, îl puteți face mai luminos sau estompat și așa mai departe.

Deci, proprietățile artistice ale punctului vor depinde de:

Despre locația în avion;
& mărimea;
© silueta;
θ luminozitate;
θ densitatea de umplere;

Despre cum diferă în proprietăți de alte mijloace compoziționale (dacă este aproape identică cu ele, atunci compoziția
umple o parte echivalentă din întreaga compoziție și dacă nu este identică
ea. poate domina compoziţia).

CREATIVITATE DE DESIGN
ȘI

Pentru ca planul grafic să fie organizat armonios, proprietățile unui punct trebuie să fie direct legate de proprietățile altor instrumente grafice - linii, pete, culori.

ζ Exercițiul 1 j

Creați două compoziții. La un moment dat, ar trebui să domine între restul mijloacelor grafice (linii, pete (negru și color)). Și în celălalt - să fie o parte echivalentă a acestei compoziții.

ê
R

Principala caracteristică a unei linii în ceea ce privește forma pe un plan este dezvoltarea sa în lungime (într-o direcție de coordonare) sau, cu alte cuvinte, lungimea sa.

Natura liniei depinde în mod semnificativ de tehnica de execuție și materialul (Tabelul 1).

§
Q

tabelul 1

Dependența naturii liniei de tehnica de execuție și material

Material, tehnică	Caracterul liniei
Gong i., pix de desen	Linia este dreaptă, subțire, clară, neagră
În Jp.ll IIIIII	Linia este liberă în contur, mai ușoară
I\ ni., pană	Linia este pulsatorie (cu îngroșări), „viu”
< (.\<	Linia este groasă, îndrăzneață, „catifea”

o eu
5 I f . eu 1 sau i
6 eu
eu
00 δ1 V J

Recent, designerii au venit din ce în ce mai mult în ajutorul unui computer, care oferă imediat forme grafice liniare. Într-un astfel de arc, este important să se identifice cu exactitate conținutul compoziției și determinat de conținutul compoziției-I ivi· 'to id(i'iy

Și deja pe această bază, alegeți cel mai ....> linii care caracterizează.

Cu toate acestea, profesorii cu experiență, înainte de a permite unui elev să finalizeze o sarcină pe un computer, vor cere cu siguranță să transfere diverse forme liniar-grafice pe hârtie whatman, în plus, îi vor da sarcina de a construi diverse compoziții formale din ele.

D Exercițiul 1 Ί

Pentru a simți posibilitățile compoziționale și artistice ale liniilor cu caracter diferit, încearcă să creezi un fel de arsenal (tabel) de forme liniare.

O linie „dură” poate fi dată de un creion (drept subțire și un accident vascular cerebral), un stilou cu vârf îngust, o pensulă, un pix rotund, un creion gros, un creion subțire, zgâriere pe negru (Fig. 1, 1-5).

O linie „moale” va fi dată de un pix „umed”, un bețișor, un stylus moale, o perie cu finisaj raster, o lovitură „de jumătate de rezistență”, o perie „umedă”, frecare cu o perie, un relief. linie (Fig. 1, 6-10).

ζ Exercițiul 2)

trebuind să facă alegeri logice

Să analizeze modul în care diferitele sarcini compoziționale și artistice sunt rezolvate în lucrările de șevalet și grafică aplicată prin utilizarea liniilor de caracter diferit.

D Exercițiul 3 Ί

Folosind linii cu caracter diferit, încercați să creați din ele diverse compoziții grafice în care una sau alta formă liniară să fie combinată armonios (Fig. 2-3).

A. Liniile de îngroșare și subțiere, folosind modelarea luminii și umbrelor, descriu diferite forme geometrice în spațiu.

B. Folosiți linii pentru a transmite efectele suprapunerii, împletirea figurilor, plasarea lor într-un unghi față de privitor, tranziția formei de contur într-o siluetă și așa mai departe.

= n

Unitatea 1 Învățarea să facă alegeri logice

/ 7 la 1a. Unele tipuri de grafică liniară

</></></></br></br></br></br></br></br></br></br></br></br></br></
br></br></br></br></br></br></br></br> 3—linii y ik (>/< (>/ cu un stilou; 4—linii cu un fl(minte) (k ier; 5—tunci cu o pensulă; ó—„moale” rang π ï. linii cu un stilou pe un umed

G
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

eu
eu
CREATIVITATE DE DESIGN |
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
Orez. 16. Unele tipuri de forme grafice liniare: 7-10 - linii „moale”: 7-linii cu pensula pe umed; 8 – linii cu băț; 9 – lovitură în jumătate de pensulă; 10 – linii cu o plumb moale
¿Fă o alegere logică
*~A\Pasul trei. Spot și principalele sale proprietăți
Datorită locului, care poate ocupa o mare parte a planului grafic, apar o varietate de forme de grafică cu tonuri în paleta instrumentelor de compoziție. Ele sunt subdivizate condiționat în forme tonale „moale” și „dure” (Tabelul 2).
(^ Exercițiul 1
// o / n, ascund cât mai mult posibil pentru a dezvălui
\ h > >/< (< n i /111-lea caracter de diferite tonuri
1 și forme rafichoskik (pite. 4).
i
eu
II 4 L DESIGN CREATIVITATE
I G -P
Orez. 2. Utilizarea instrumentelor grafice pentru construirea unei compoziții - puncte, linii, pete
masa 2
Formele Tonale I
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
din tehnică și material
Forme tonale „moale” Forme tonale „dure”.
i ιíιιιιι..ι (poate da chiar și Marming)
i"ii< >n\ la » n< suprafață)
l'l« I II I.KJ Spray uscat
• Ϊ Mi.iiih.i (poți da o etanșare netedă
II« I m \<iD iti ton deschis
I h МИ· »mu II IIJ(Yuoroi)
' *I Multil i · Di >II(>DI« HI Tampovka
I' i imi.iniil (m< »zhst dat Linear raster
MIIIIIIIII I.II(IIIIII)
II INrI.I II II » (|,||)| către el Stropi de măcinat
11| m și ii| și i Aplicație
llt.ipi. eu colaj
11111 ιιк ши
ΪΊ· ιρ ι· >·II ΊIII.III
eu
I ή DESIGN CREATIVITATE | |~^
Chris. 3. Rezolvarea diverselor probleme compoziționale și artistice în construcția unei compoziții formale liniar-grafice
Creați 6-8 forme grafice diferite folosind următoarele tehnici.

A. „Tipărește”.
B. „Frecare”.
B. Spray.
G. „Tampovka”.
D. „Marming uscat”.
E. „Marming crud”.
Și așa mai departe.
ζ Exercițiul 2)
/ ii .și « nini une sarcina de a construi un t formal t < »iki chi.iyu compoziție grafică pe un computer (< , h parna ni une). // pune asta de fiecare dată când încearcă
CREATIVITATEA DESIGNERULUI) = ΓΊ
rezolva diverse probleme compoziționale și artistice.
(Exercițiul 3
Efectuați o dezvoltare grafică a planului, încercând să transmiteți textura diferitelor materiale care diferă ca caracter (uniformitate, model și culoare).
A. Lemn (puteți folosi tehnici precum „imprimare”, „ștergere”, „finisare” și așa mai departe).
B. Piatră (puteți folosi tehnici de performanță precum „imprimare”, „marming”, „pulverizare pe umed”, „umplere” și altele).
B. Marmură
„ï stropi pe umed”, „turnând”, „imprimare pe sticlă” și altele).
eu
I * pentru a PROIECTA CREATIVITATE I
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
D. Piele (puteți folosi tehnici de performanță precum „imprimare”, „zgâriere”, „pictură” și altele).
D. Țesătură (puteți folosi tehnici de performanță precum „imprimare”, „zgâriere”, „vopsire” și altele).
E. Sticla (puteți folosi tehnici de performanță precum „imprimare”, „umplere” și altele).
Y. Blană (puteți folosi tehnici de performanță precum „frecare”, „vopsire”, „stropire pe umed” și altele).
Când efectuați acest exercițiu, trebuie să vă amintiți că principalul lucru nu este numai și nu atât de mult să repetați cu exactitate textura materialului, ci să dezvăluiți natura acestuia (Fig. 5). Designul grafic ar trebui să fie clar și ușor.

eu
lisle and i h k< >i morii cibo
1Ί
ζ Exercițiul 4
Încercați să corelați armonios diverse elemente de ton într-o singură compoziție grafică.
A. Creați imagini tonal-planare (puteți folosi forme raster (umplute uniform cu linii sau puncte), umpleți și impasto).
B. Creați imagini tridimensionale (puteți aplica diverse construcții de lumină și umbră, „întindere", „umbra de deal", reglare fină, umbrire și așa mai departe).
/ 'í k ' n i / </ ,/h/u(?/

// ·· iΦiΙЧiи MIX;forma 1
eu
IU DESIGN CREATIVITATE |
\Fig 56. Dezvăluirea naturii diferitelor forme tonalografice ——————————
ζ Exercițiul 5)
Folosind hârtie de suprapunere alb-negru aplicată, obțineți efectul unei combinații clare de forme grafice pentru siluetă.
ζ Exercițiul 6
Folosind decupaje din ziare și reviste, realizați o combinație armonioasă și expresivă de forme grafice complexe într-o compoziție realizată folosind tehnica colajului.
A. Creați o compoziție cu o combinație nuanțată de forme grafice.
B. Creați o compoziție cu o combinație contrastantă de forme grafice.
Textul și imaginea trebuie

folosit pur condiționat. Concentrați-vă pe crearea unei compoziții formale
ζ Exercițiul 7
Încercați să comparați tonurile și formele liniare într-o singură compoziție holistică, obținând în același timp combinația lor armonioasă. Pentru a rezolva această problemă, puteți utiliza numărul minim de forme geometrice. Dintre tehnicile de performanță, sunt potrivite combinații precum „colaj", „pix cu pâslă", „tașare cu o perie" sau „colaj", „pix cu pâslă", „umplutură cu cerneală" și așa mai departe.
Q
S
O
O
§
Q
Culoarea este o parte integrantă a luminii și poate afecta semnificativ faptul că forma grafică devine mai expresivă. Acest lucru se întâmplă din cauza /v)i unor senzații emoționale suspecte, care atât <> cât și sughiț în privitor atunci când percepe com-I grafice la > iii (s, în care este folosită culoarea.
I Ir >înainte de a învăța cum să folosești corect și gar-g /i< ·ι și r și io pentru a combina combinații de diverse i ii« -k >v în compoziții, este necesar să înțelegem natura lor (Tabelul 3).

DESPRE
F O
O
?
o eu o
CD Q

Tabelul 3
Natura florilor
Nici I.I IIIHÌdB   NaturaTriada principală Când sunt amestecate, dau Folosit
> and ■ NI > 1 IH 1 II II.Il) Hiи 1 1 l'« > HIIIKUIOT in rszul-i.pp neutru Il riVU IIIIM ('liciiyc-I..IIIIЯ>)(ista, npo- \< I . I,'II PNYA SYU THROUGH IM\ (1 ip < > elev- II\ K 1 IH II r \ IIC'П>) Culori roșu, albastru, verde Culoare albăÎn grafică computerizată
1 ψ | | |» HI» I H- HI» 1 IH Hi 11 li *r»   uh» i iИ-1 inn..ii »g at din pi.1.1 Institutul de Cercetare I>| prev.in_er.x   1 K » III
Culori galben, roșu, albastru Culoare neagrăÎn design grafic tradițional și imprimare modernă
CREATIVITATE DE DESIGN i |~^
Tabelul 4
Caracteristici ale culorilor reflectate în funcție de compoziția lor cromatică
Tip de culoare după compoziția cromatică
culori acromatice
Chitanță
Alb negru; nuante de gri obtinute prin amestecarea lor
§
'Ş
o co O δ ê o
§ o o
g despre
O
§
O
f
O
Culori cromatice
Culorile pure ale spectrului (obținute prin descompunerea luminii naturale atunci când aceasta trece printr-o prismă refractoare a luminii). Variază în tonul culorii
Roata de culoare de bază (construcție armonioasă)
Deasupra - alb, dedesubt - negru, gri mediu, nuanțe deschise și închise de gri sunt situate între ele. Cu o gradație mai fină, nuanțele de alb și negru trec unele în altele și mai lin.Culorile sunt aranjate într-o ordine care corespunde locației lor în curcubeu (gama spectrală). Pentru o construcție compozițională și grafică mai clară, se introduce o nuanță de culoare galben-verde. În acest caz, culorile primare - galben, roșu și albastru sunt în locuri opuse pe diametrele roții de culoare. Între ele sunt nuanțe adiacente (portocaliu, violet, galben-verde). Puteți selecta perechi de culori complementare (opuse) care se pot îmbunătăți reciproc sunetul.
Principalele cerințe atunci când se utilizează în design Este necesar să se surprindă clar chiar și tranzițiile netede ale nuanțelor de alb și negru

Este necesar să se țină cont de modelele obiective ale construirii unei roți de culoare
CREATIVITATE DE DESIGN
Trebuie remarcat faptul că computerul oferă o construcție mai precisă a roții de culoare. De exemplu, el plasează galben, magenta și cyan într-un cerc la un unghi de 120 de grade.
În plus față de galben, computerul sugerează nu albastru, ci violet, la verde - violet, la portocaliu-roșu - cyan.
Cu toate acestea, în practica modernă, roata tradițională de culoare compozițională condiționată este mai des utilizată (Tabelul 4).
Principalele proprietăți compoziționale ale culorii:
- tonul de culoare (pentru culorile cromatice);
- lejeritate (pentru culori cromatice si acromatice);
- saturație.
Tonul de culoare se formează în timpul descompunerii luminii zilei <
vega, când trece prin I c > ism refractor al luminii.
(Totalitatea nuanțelor din compoziția culorii pe-ii.iv(în funcție de scara de culori (tonalitate).
11 < > lichromia (paletă de culori, colorare) este o combinație de mai multe culori, mai multe scheme de culori.
Luminozitatea este determinată de gradul de prezență într-una sau alta culoare cromatică (acromatică) a be-■··< »i «> sau negru, care sunt extrema ..... hi ii a luminii reflectate. (
11« «M» »< >lumină lumina reflectată, cromatica |
i iv < h вi .plchdig este mai deschis decât este mai puțin - mai întunecat. |
Hm și valoarea este determinată de raportul dintre spec-[i| ·· în culori ..(cromatice) până la gri. saturate- (
Noi i și 11 și .și se evidențiază mai clar pe fondul gri. |
I Iiн'i' și pentru a iч contrast este utilizarea culorii (în < și i....
»i to) diferă în mod clar în luminozitate și saturație (
II « II I
li i k i i k >| » .i 11| iar n< i nu folosesc spec- » iьi» <i< iнч/\<
»к >ιι h i astfel, se creează un sentiment ....i < silt < boia și iluminare crescută 1 и»iн | *ιi* « ii ί̃
I à DESIGN CREATIVITATE |
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
Tine minte!
Dacă trebuie să creați o compoziție de culoare discretă, calmă, moale, unificată, puteți utiliza culori de același grad de saturație.
Dacă doriți ca compoziția să fie activă și contrastantă, utilizați culori care diferă puternic unele de altele în mai multe proprietăți (saturație și luminozitate sau nuanță și luminozitate etc.).
Pentru a facilita înțelegerea relației culorilor și a selecta relațiile lor armonioase în compozițiile grafice, trebuie să construiți așa-numitul corp de culoare (minge, cub, cilindru, con cu două vârfuri ("Yula") și așadar pe).
Când construiți o minge de culoare, care oferă o reprezentare vizuală a combinației armonice de culori de diferite saturații și luminozitate, procedați după cum urmează (Fig. 6):
DESPRE
la capetele diametrului vertical al mingii sunt plasate culorile alb (sus) și negru (jos), care sunt principalele acromatice;
gri este plasat în centru;

culorile saturate ale spectrului sunt plasate de-a lungul ecuatorului bilei (cu cât sunt mai aproape de poli, cu atât sunt mai saturate; cu cât sunt mai aproape de centru, cu atât sunt mai puțin saturate).
Relații apar și între culorile care formează cercuri complete acromatice și cromatice (Tabelul 5).
ɵ ɵ
ê

Tabelul 5
Relații de culoare
f
O
de
s
O
O
f

Relații de culori	
Acromatic	Bazat pe o combinație de deschideri acromatice
Monocromatice	Se bazează pe o combinație de deschideri de aceeași culoare cromatică.
Bicromatic	Bazat pe o combinație de culori adiacente
Dicromatic	Bazat pe o combinație de culori complementare
Policromatic	Bazat pe o combinație de culori diferite

O
1
CREATIVITATE DE DESIGN
X^Fig. 6. Minge de culoare, a cărei secțiune arată raportul dintre culorile saturate de diferite grade de luminozitate și gri, care este situat în centrul mingii de culoare
Cunoscând relația dintre culori, culorile apropiate (nuanțe) și îndepărtate (contrastate) ¡ pot fi folosite pentru a rezolva diverse probleme de compoziție (Tabelul 6). ¡
Există un anumit model logic (și în raportul dintre zonele câmpurilor de culoare. (
Tabelul 6 !
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
Proprietățile compoziționale și artistice ale culorilor

Proprietăți	de culoare
A. Culori deschise	Verde-galben, galben, portocaliu, rosu
C. Culorile pământului	Albastru, albastru, violet
A. „Culori moi”	Galben, Portocaliu, Roșu
b Culori reci	Verde, albastru, albastru

CREATIVITATE DE DESIGN J IF

Proprietăți	de culoare
A. Culori deschise	Verde, verde-galben, galben
B. Culori grele	Violet, magenta, rosu
A. Culori proeminente	Verde-galben, galben, galben-portocaliu, portocaliu, rosu
B. Culori retrase	Cyan, albastru, violet
A. Culori „dure”	Albastru, verde
B. Culori „moale”	Violet, roșu, portocaliu
Culori active	rosu-portocaliu aprins
Culori mai puțin active	Violet-albastru
Culori neutre	Galben verde

Tine minte!

Pentru a crea efectul de egalizare vizuală a câmpurilor de culoare de luminozitate diferită incluse în compoziție, este necesar să se țină cont: cu cât tonul este mai întunecat, cu atât aria sa este mai mică în comparație cu tonul deschis.
S o δ ê o s
O
O
eu o
Dacă este necesar să se creeze o compoziție acromatică cu un plan umplut uniform, petele negre ar trebui să aibă dimensiune maximă, iar petele albe ar trebui să ocupe un spațiu minim.
Pentru petele gri (asemănătoare ca ton), trebuie respectat un raport de suprafață de 1:1 până la 1:10.
Raporturile armonioase ale zonelor de luminozitate în compozițiile cromatice se găsesc într-un mod similar. Cu toate acestea, trebuie amintit că peticele de culori calde (portocaliu, roșu, galben) arată mai mari ca suprafață decât cele reci (verde, albastru, violet).
O
f
tine minte!
Culoarea neagră are cea mai mare distanță de culoare. Albul este cel mai mic. Odată cu creșterea zonei alb-negru, efectul distanței vizuale are efectul opus. Prin urmare, pereții pictați în negru mișcă și suprimă o persoană, iar în alb, dimpotrivă, se depărtează.
eu
F
§
Proprietățile culorii, cum ar fi moliciunea, ușurința, căldura sunt în mare măsură asociate cu percepția emoțională a diferitelor fenomene naturale și materiale de către o persoană. De exemplu, gheața albă, albăstruie, zăpada, apa albastră sunt percepute de noi ca fiind reci. Răcoarea este asociată
eu-----------

= n
avem verdeata. Și galben, nisip portocaliu, soare galben, foc stacojiu sunt asociate cu o senzație de căldură.
În multe feluri, impactul emoțional al unei anumite culori este, de asemenea, asociat cu fenomene naturale.
Toată lumea știe că galbenul este revigorant, portocaliul este capabil să ofere energie suplimentară. Dar roșul provoacă un sentiment de anxietate.
Culoarea verde deschis este deschisă și blândă. Verdele strălucitor este considerat culoarea speranței, este capabil să se echilibreze. Dar verde închis - suprimă. Albastrul este cel mai sublim. Iar albastrul creează un sentiment de calm și liniște.
Chiar și gradațiile nu numai ale culorilor cromatice, ci și acromatice influențează într-un anumit fel starea emoțională a unei persoane.
De exemplu, culoarea neagră provoacă întotdeauna frică, o persoană își simte singurătatea și mai puternic. Gri închis creează un sentiment de deznădejde, oboseală. Și gri mediu - incertitudine și uneori liniște.
Q Exercițiul 1
Compune serii (sau cercuri) acromatice și cromatice, transmițând tranziții graduale de culoare de la una la alta.

Q Exercițiul 2)
Alcătuiește rânduri cromatice formate din tonuri reci și calde. Faceți o „întindere” de la tonul cel mai deschis la cel mai închis.
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
^ Exercițiul 3 Í I
j. psihologice și figurative
) proprietăți estetice ale culorilor, creează culoare |
compoziții grafice care exprimă (
(>i i o imagine artistică specifică. I
Λ. O imagine a luxului și a bogăției. ¡
B. Imaginea calmului. (
B. O imagine a tandreței.
D. O imagine a tensiunii.
D. Imaginea anxietăţii. *
¡C. O imagine de severitate. [
______\ eu
să ____ \ DESIGN CREATIVITATE i
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
Cheie.
Culorile roz și albastru pot fi folosite pentru a crea o senzație de moliciune și intimitate. Culoarea roz 1 este considerată sofisticată și sofisticată.
1 Tonurile de ocru deschis sunt liniștitoare, maro închis
1 - suprima.
1 Pentru a crea un sentiment de rigoare (eficiență), puteți
1 dar folosiți alb și negru și sărbători (ceremonial
1 sti) - alb și roșu. Tonurile roșu-aurie pre-I roșu transmite bogăție și lux, iar violetul cu auriu-1 este asociat cu un sentiment de demnitate, cu putere.
1 Culoarea portocalie strălucitoare poate provoca iritații,
1 combinație roșu-galben - emoție. Culorile carmin sunt stimulatoare, in timp ce culorile violet ajuta la concentrare.
eu
Controlez sarcinile practice pe tema
I „Instrumente grafice pentru construirea unei compoziții”
eu
eu
Opțiunea 1.
Φ Dezvăluie natura expresivă a diferitelor forme de grafică cu linie de puncte completând mostre de umplere grafică a planului (4-6 exemple).
@ Folosind forme geometrice simple, completați o compoziție holistică bazată pe o combinație contrastantă de forme grafice cu linii de puncte și tonuri.
@ Folosind forme geometrice simple,
precum și culori acromatice nuanțate și contrastante, pentru a construi compoziții holistice, care păstrează planul. Luați în considerare diferența de zone și distanța vizuală.
Opțiunea 2.
Φ Dezvăluie natura expresivă a diferitelor forme de grafice de ton prin completarea mostrelor de umplere grafică a planului (4-6 exemple).
(2) Folosind forme geometrice simple, creați o compoziție coerentă care se bazează pe o combinație nuanțată de forme grafice cu linii de puncte și tonuri. Folosind forme geometrice simple, precum și culori cromatice nuanțate și contrastante, construiți holistice, păstrând
CREATIVITATE DE DESIGN
= ȘI

planul de compozitie. Luați în considerare diferența de zone și distanța vizuală.
Opțiunea 3.

Înfățișați mostre din diverse materiale (lemn, sticlă, piatră), dezvăluind natura lor. În acest caz, puteți utiliza instrumente grafice precum hillshade, marming, imprimare, pulverizare. pictura si altele.
În compozițiile alcătuite din forme geometrice simple, rezolvați problemele de conservare și distrugere relativă a unui plan sau volum folosind elemente grafice punct-line.
Creați o compoziție de culoare pe tema „Triumf și splendoare”.
Opțiunea 4.

Înfățișați mostre din diverse materiale (marmură, blană, piele), dezvăluind caracterul lor. În acest caz, puteți utiliza instrumente grafice precum hillshade, „marming”, „imprimare”, „spray”, pictura și altele.
În compozițiile alcătuite din forme geometrice simple, rezolvați problemele de conservare și distrugere relativă a unui plan sau volum folosind forme grafice de ton.
Creați o compoziție de culoare pe tema „Calm”.
s
F o
s
O
81
O
eu
O 00
Q
1.2. Compozite plastice
Mijloacele compoziționale grafice, care au fost discutate în prima subsecțiune, de regulă, sunt aplicate pe un plan și sunt exprimate în forme care au două direcții de coordonate principale - vertical și orizontal.
Formele în care sunt exprimate mijloacele plastice compozite au trei direcții principale de coordonare pentru dezvoltare - verticală, orizontală și adâncime. Acesta este ceea ce determină caracteristicile naturii plastice a formei. Poate fi liniar, plan, volumetric, spațial. Și în fiecare caz, pentru a crea o imagine mai expresivă, există propriile lor mijloace de compoziție, cele mai eficiente.
CREATIVITATE DE DESIGN | [~^
¡ *~^\Pasul unu. A face expresiv
' forme plastice liniare
* Orice formă liniar-plastică este de obicei realizată dintr-un anumit material, are în mod necesar o anumită grosime și masă. Acest lucru distinge semnificativ forma liniar-plastică de linia grafică.
1 O altă diferență semnificativă este plasticul liniar
* Forma logică se poate dezvolta într-o singură direcție (fie în înălțime, fie în lungime, fie în grosime).
1 Liturghia este unul dintre mijloacele importante de compoziție artistică.
Deschiderea formei liniar-plastice, care are întotdeauna anumite limite, în funcție de densitatea de umplere a spațiului cu elementele

formei, poate fi considerată și ca un mijloc de creare a unei imagini expresive. I Când sunt multe elemente și sunt apropiate unele de altele, forma începe să se închidă, asemănând cu o formă plană, volumetrică, spațială. Cât mai aproape de un volum închis, o matrice alungită (coloană) compusă din forme plastice liniare.
Efectul figurativ al unei forme liniar-plastice depinde și de locația de-a lungul axelor de coordonate. Orizontalul evocă întotdeauna un sentiment de stabilitate, iar verticala evocă întotdeauna dinamică.
Și, desigur, expresivitatea compoziției și a imaginii în ansamblu depinde de configurație.
La urma urmei, cu ajutorul formelor liniare-plastice, puteți crea atât modele geometrice simple, cât și modele curbilinie complexe.
(Exercitiul 1
Luați sârma și țeseți din el mai întâi o rețea mare (mai deschisă), apoi o rețea cu ochiuri fine (mai închisă) densă în masă.
Creați o matrice alungită de sârmă care arată ca o coloană - o formă închisă.
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
ζ Exercițiul 2
Așezați trei compoziții din firul One - cu un aranjament orizontal al elementelor individuale.

Celălalt este vertical. Al treilea - cu înclinat vertical.
Comparaţie. Care dintre compoziții sunt percepute ca fiind mai dinamice?
ζ Exercițiul 3)
Faceți două compoziții din sârmă.
Într-una, utilizați numai forme geometrice de bază (triunghi, pătrat, cerc).
În celălalt - liber în configurație, imagini curbilinii.
Comparaţie. Care dintre compoziții este percepută mai „vie”?
*-\Pasul doi. Lucrăm la figurativitatea unei forme plane
Formele plastice plane se dezvoltă simultan în două direcții de coordonare - atât pe verticală, cât și pe orizontală (dezvoltarea lor în profunzime, de regulă, este nesemnificativă). Forma plană este prima etapă a planeităţii, care se poate dezvolta până în momentul în care elementele proeminente individuale își pierd legătura vizuală cu suprafața principală.
Crearea unei imagini compoziționale artistice poate fi influențată semnificativ de:
1. Textura (structura internă a formei).
Este determinată de orientarea predominantă a elementelor care alcătuiesc forma.
Textura poate fi axială - cu o orientare predominantă față de o direcție selectată, plată - cu o orientare față de un anumit plan, plină - dacă există planuri selectate și o anumită direcție.
Materialele de textura pot fi naturale sau artificiale.
O textură puternic pronunțată este textura suprafeței unor tipuri de lemn (mesteacăn karelian, nuc), precum și modelele multor pietre semiprețioase și prețioase (tuf armean, marmură, malachit american și altele).
(textura slab pronunțată este suprafața li-I și >i, zh hen, fag și alte specii de lemn moale, omogene

în și structuri omogene din piatră (calcar, granit). Textura unor materiale artificiale este foarte expresivă - ceramică de finisare, polimeri duri 1 și moi, laminate, compozite, aliaje de metale í cu spray-uri și altele.
1 2. Factură.
1 Facturile diferă în ceea ce privește numărul și mărimea elementelor
1 polițiști, care formează o suprafață texturată, adică 1 după dimensiune.
1 Textura poate fi netedă, mată, aspră, 1 granulară, poroasă, răchită, fleecy, fibroasă, ștanțată fin, waffle, ondulată, plăci, șindrilă, tip piatră brută, deluroasă, aproape de relief (Fig. 7).
I Utilizarea diferitelor texturi permite
Creez o varietate de impact emoțional I
! 1 X^Fig. 7a. Diverse tipuri de textură
eu-------------
I 32 L________ \CREATIVITATE DE DESIGN
eu \---------------------------------P
L
compozitii. Deci, pentru a transmite moliciune, puteți folosi o textură mată. Și pentru a crea o senzație de brutalitate, este potrivită o textură de zidărie aspră, accidentată sau asemănătoare pietrei.
X^Fig. 76. Diferite tipuri de textură
CREATIVITATE DE DESIGN {

3. Relief.
Acest tip de formă plană are o structură și mai mare. Tipurile de relief sunt determinate și de finețea lor (Fig. 8). Când se folosesc elemente proeminente (de deasupra capului), formele de relief se pot apropia de cele volumetrice.
Ca și în sculptură, reliefurile în design sunt împărțite în:
Despre contrarelief (îngropat);
θ joasă relief;
© înalt relief;
Oh mare relief.
Natura formei de relief este determinată de densitatea (apropierea) a acesteia.
Un relief dens este o suprafață exterioară dezvoltată plastic a unei forme plane monolitice. În acest caz, se formează o masă continuă de relief.
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
\Orez. 8. Variante ale diferitelor forme de relief
CREATIVITATE DE DESIGN
= n
Un relief deschis este o formă de plastic subțire, din foaie, care include elemente îndoite, concave, curbe suprapuse pe un plan sau decupate în el. În acest caz, forma arată foarte elegantă și cu ajutorul ei puteți crea nu numai compoziții statice, ci și dinamice.
La stăpânirea formelor de relief, este foarte util să se realizeze forme în contrarelief și în relief din hârtie, apoi diverse profiluri, tăiate curbat și, în final, forme cu elemente suprapuse.
4. Amplasarea în spațiu.
Dacă forma este situată frontal în raport cu planul de fundal, ea este percepută dintr-o parte.

Dacă forma este situată în profil față de planul de fundal, este percepută din două laturi. În acest caz, silueta are o importanță deosebită în percepție.
F o
5. Modelarea culorilor.
Folosind corect culoarea, puteți îmbogăți în mod semnificativ compoziția prin modificarea vizuală a structurii sale plastice.
Tine minte!
Pentru a evidenția elementele principale ale compoziției în relief, trebuie să utilizați culori aferente.
Pentru a sparge structura plastică a compoziției în relief, trebuie să utilizați culori îndepărtate.
ζ Exercițiul 1
Folosind textura unei pietre aspre sau o textură accidentată, completați o compoziție care ar da un sentiment de brutalitate
Folosind texturi mate și fibroase, realizează o compoziție care să lase o senzație de căldură și confort.
ζ Exercițiul 2 Ί
Folosind hârtie, creați următoarele forme.
L. Contrarelief.
B. Înalt relief.
V. Profil.

G. Curbat crestat.
D. Formă cu elemente de deasupra capului.
I (^Exercițiul 3)
I Realizați o compoziție în relief folosind
* Forme grafice, care creează un sentiment.
* A. Statica.
I B. Dinamica.
eu
Í C Exercițiul 4
I Creez compoziții în relief folosind
1 culori.
I A. Subliniază cu culoare natura plasticului
eu formeaza.
I B. Îmbogățiți-vă caracterul cu culoare
I form plastic.
eu \
o \Fig. 9. Unele tipuri de forme tridimensionale
I- X--------------------------------------
eu--------------\

*~^\Pasul trei. Să trecem la volum.
Formele volumetrice se dezvoltă atât pe orizontală, cât și pe verticală și în profunzime. Și, în esență, structura compozițională este apropiată de cea sculpturală (Fig. 9).
Este sculpturalitatea care poate fi considerată unul dintre mijloacele plastice în crearea unei imagini. Apropo, o compoziție de design tridimensional, ca o sculptură, este mai bine percepută nu într-un mediu spațial închis, ci într-un mediu spațial deschis. Acest lucru vă permite să îl vedeți din diferite puncte de vedere. În acest caz, în fiecare caz, poate fi percepută o imagine diferită. Este posibil să se obțină efectul unei modificări vizuale a imaginii percepute în procesul de inspecție circulară.

Afectează imaginea și compactitatea formei sculpturale (compoziția sa este închisă în jurul axei sau centrului său). Cu cât compoziția este mai compactă, cu atât imaginea tridimensională este percepută mai concis și mai clar.
Natura plastică a formei tridimensionale se poate datora aspectului său geometric. După acest tip, există: O forme cubice;
θ forme cilindrice;
© forme piramidale;
Despre forme sferice;
© forme „dom";
© forme pliate.
Cu toate acestea, chiar și formele de același tip geometric își pot schimba caracterul plastic. În acest caz, percepția imaginii este afectată de gradul de deschidere, care depinde de cât de voluminos este umplut formularul cu spațiu (Tabelul 7).
Tabelul 7
Tipuri de forme tridimensionale în funcție de gradul de deschidere

Caracteristici de formă		Caracter compozit-plastic
deschisă	apare numai datorită elementelor liniar-plastice	Percepute ca pătrunsă de spațiu, aerisite

Caracteristici de formă		Caracter compozit-plastic
semi-deschisă	are loc cu ajutorul unei restricții parțiale a formei și diferite, inclusiv profilul, aranjarea planurilor în ea în raport cu celălalt.	Percepută ca lumină
Închis	Planurile de formare sunt închise, masa formei este extrem de densă. Fără spațiu	Perceput ca monumental

Natura compoziției unei forme tridimensionale este afectată semnificativ de structura sa (structura internă, exprimată în numărul și aranjarea elementelor sale principale).
Pentru formele volumetrice cu o monostructură (matrice solidă), principalii factori care influențează caracterul imaginii sunt configurația și prelucrarea texturii-relief a suprafețelor exterioare. Cu cât marginile sunt dezvăluite mai clar, cu atât mai expresiv este percepută monostructura închisă.
4 Învățarea să faci alegeri logice
tine minte!
Forma cubică închisă este percepută mai expresiv decât cea cilindrică.
Formele polistructurale pot include diverse elemente din plastic.
Pentru ca o formă polistructurală să fie mai expresivă, structura ei internă trebuie să fie clară și precisă.
Tine minte!
Dacă elementele de plasticitate diferită care alcătuiesc forma polistructurală tridimensională sunt zdrobite și sunt prea multe, ele încep să se „dizolve" în masa totală. În acest caz, forma polistructurală poate fi percepută ca monostructurală.
Cu modelarea plastică, care are și o mare semnificație compozițională, pot fi relevate natura planurilor care formează forma, silueta, configurația volumelor și așa mai departe (Fig. 10).
eu
eu ZV
eu

=---------------□

Folosind diverse tehnici de modelare plastică, se poate trece de la o formă simplă tridimensională la una spațială.
Iată doar câteva tehnici de modelare plastică a unui cub. Poate sa:
0 dezvăluie textura;
0 pentru a textura suprafața;
0 pentru a reliefa suprafața:
0 blat tăiat;
0 margine tăiată;
0 rotund fata;
0 face o înclinare;
0 face o compensare;
0 face o crestătură;
0 face împărțire;
0 a face o diviziune cu crestătură;
0 face o bară laterală;
CREATIVITATE DE DESIGN
0 face threading:
0 face o suprapunere;
0 pentru a dezvălui structura cu inserția;
* 0 face o aranjare în spațiu.
1 Afectează în mod semnificativ soluția diferitelor compoziții
1 sarcini raționale de modelare grafică volumetrice
1 formular. Cu ajutorul instrumentelor grafice, puteți
1 fețe separate sunt împărțite, partea de jos sau de sus este subliniată. De la catre
1 prin puterea anumitor mijloace grafice 3D
1 formular poate fi salvat vizual sau vizual
1 este distrus (Fig. 11).
1 La cele mai comune metode de grafică
Primele forme de modelare includ:
I 0 selecția întregului volum;
I 0 selectarea fundului volumului;
I 0 evidenţierea vârfului volumului;
Selectarea nodurilor de volum I 0:
eu
eu
eu /
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
chFig. 11. Câteva varietăți de modelare grafică a unei forme tridimensionale
CREATIVITATE DE DESIGN
(^Exercițiul 1)
ζ Exercițiul 2
CREATIVITATE DE DESIGN | |~^
0
0
0
0
0
0
0
0
0
0
selectarea feței volumului;
selectarea planului frontal al volumului;

selectarea axei;
selecția marginilor;
selectarea elementului principal; selecția felii;
selectarea unui nod de conectare; evidențierea cadrului;
selecția proeminenței;
selecția excavației; selectarea contrareliefului; distrugerea volumului.

Tine minte!

În dezvoltarea plastică a formelor de semne și a fonturilor, este necesar să se utilizeze tehnici care să le păstreze lizibilitatea.

Folosind sârmă și hârtie (plastilină), creați forme cubice tridimensionale deschise (din sârmă), semideschise și închise (din hârtie, plastilină).

Analizați ce a cauzat modelarea în fiecare caz, ce influențează cel mai mult compoziția, apoi determinați natura compozițional-plastică specifică fiecărei forme.

Folosind un cub de plastilină, faceți mai multe modelări din plastic cu ajutorul unei stive.

1. Efectuați tratarea suprafeței texturate.
2. Gofrați suprafața.
3. Tăiați partea de sus.
4. Tăiați coasta.
5. Rotunjiți marginile.
6. Înclinare.
7. Faceți o compensare.
8. Faceți o crestătură.
9. Faceți o separare

și așa mai departe.

eu
[ζ Exercițiul 3)
* Folosind vopsele și lemn sau hârtie
'cuburi, fă niște simulări grafice.

Evidențiez:

I 1. Întregul volum.
I 2. Fundul cubului.
I 3. Vârful cubului.
I 4. Unul dintre vârfurile cubului
• 5. Una dintre fețele cubului.
I 6. Plan frontal.
I 7. Axa.
I 8. Coaste
eu si asa mai departe.
eu
1 *^\Pasul patru. Stăpânirea
7 forme spațiale

În compozițiile spațiale, dezvoltarea formei are loc atât pe verticală, cât și pe orizontală, precum și în profunzime. Dar principalul lucru rămâne mișcarea în profunzime și compararea diferitelor forme plastice (Tabelul 8). Amintiți-vă că formele plastice includ liniare, plane și volumetrice.

Compozițiile frontal-spațiale sunt create din elemente care sunt adânci sau separate în plan, care sunt separate de planul frontal posterior, împinse înainte și situate la o anumită distanță unele de altele. Elementele au o adâncime mică, sunt situate în principal frontal și sunt proiectate pentru percepție din față (Fig. 12).

Formele frontal-spațiale sunt împărțite în următoarele tipuri.

Despre formele profilului dreptunghiular:
S plat;
J profil dreptunghiular;
pliat;
J „jaluzele”.
θ Forme de profil curbiliniu:
„scrolls”;
S concav-curbat;
eu
eu
eu
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice

CREATIVITATE DE DESIGN
Orez. 12. Unele tipuri de compoziții frontal-spațiale
Tabelul 8
Tipuri de compoziții spațiale

Poziția perceptorului	Trăsături ale percepției	Tip de compoziție spațială
Perceptorul este relativ static și privește forma dintr-un punct principal în raport cu planul principal care o formează. forma este percepută frontal		
Perceptorul se deplasează în jurul centrului compozițional-spațial sau în interiorul acestuia și vede obiectul din diferite puncte.Forma este percepută într-o manieră concentrată, volumetrico-spațială.		
Perceptorul se deplasează în adâncurile spațiului.Forma dezvăluie trăsăturile unei imagini profund-spațiale.		

J ondulat;
J canelat.
© Forme deschise: s perforate grosier; J perforat fin; J zăbrele;
J liniar.
0 Forme de structură complexă: prisme închise;
J prisme deschise;
J „rack”;
J structural-zăbrele.
Următoarele puncte influențează semnificativ natura compoziției frontal-spațiale.
1. Configurația formelor (depinde de compararea elementelor geometrice de diverse forme situate în puncte diferite).
Tine minte!
Dacă doriți ca compoziția frontal-spațială să devină mai expresivă și mai clară, juxtapunerea formelor trebuie să fie bine lizibilă și clară.
2. Construcția ritmică (depinde de ordinea deplasării elementelor individuale, în urma căreia se formează diverse grupuri ritmice care alcătuiesc o singură compoziție).
3. Modelare grafico-plastică (depinde de compararea texturilor, siluetelor, reliefurilor, planurilor colorate, semnelor, inscripțiilor etc.).
Compozițiile volumetrico-spațiale sunt create odată cu dezvoltarea elementelor spațiale în înălțime, lățime și adâncime.În același timp, de regulă, ele rămân destul de compacte (Fig. 13).
1. Compactitatea poate fi considerată unul dintre elementele expresivității compoziționale.

2.   Decizia de planificare este poate principala trăsătură distinctivă a compozițiilor tridimensionale, se bazează pe aranjarea diferită a elementelor în spațiu.

De obicei, soluția de planificare este asociată cu o situație arhi-iei de planificare a urnei, în care ar trebui inclusă dezvoltarea designului.

Conform deciziei de planificare, compozițiile volumo-spațiale sunt:

0 liniar longitudinal;
0 liniar transversal;
0 în diagonală descrescătoare;
0 crescător în diagonală;
0 simetric-axial;
0 unghiular asimetric;
0 centric-grupate;
0 plan deschis.

3. Modelarea plastică poate afecta semnificativ și natura compoziției tridimensionale.

Modelarea plastică este cea care poate ajuta la identificarea mai clară a unuia sau altul geometric (pire-
eu

Orez. 136. Câteva varietăţi de compoziţii tridimensionale: b - simetric-axial; 6 - unghiular asimetric; 7—grupate central; 8 - aspect liber

medială, cilindrică, cubică) formă spațială; prin aranjarea figurilor pentru a sublinia natura dinamică sau statică a compoziției; a făcut compoziția mai expresivă și mai ascuțită, comparând diverse volumetrice, plane și liniare < | și trma.

Fără îndoială, culoarea, textura și relieful influențează caracterul compozițiilor tridimensionale.

Compozițiile profund-spațiale au fost percepute în principal din interior. Prin urmare, există
<   i un rol valoros în percepție îl joacă avantajele lor
<   ii« 'i și yue dezvoltare în profunzime (Fig. 14).
11| spațiul yuyazhnost este determinat de relativă III · m ik) adâncimea la lățime.

Pentru un spațiu adânc (longitudinal), acest raport este mai mare de 1:1.

Pentru un spațiu de adâncime medie - 1:1.

Pentru un spațiu puțin adânc (transvers), acest raport este mai mic de 1:1.

Printre mijloacele compoziționale care pot schimba imaginea, principalele pentru proiectele de design deep-spațial sunt.

1.   Gradul de deschidere a spațiului, care este determinat de raportul dintre adâncimea spațiului și înălțimea planurilor care îl limitează. Într-un spațiu închis, acest raport este mai mic de 2:1.

Spațiul exterior are cea mai mare întindere și deschidere absolută.

Dacă înălțimea domină peste lățime și adâncime, compoziția se numește verticală. Dacă înălțimea este mică, spațiul este considerat orizontal. Dar dacă înălțimea, orizontala și adâncimea sunt aproximativ egale, spațiul se numește cubic.

2.	Decizia de planificare joacă, de asemenea, un rol important în construirea unei compoziții spațiale profunde, a cărei trăsătură distinctivă este desfășurarea ei. Dispunerea depinde de amplasarea elementelor în plan orizontal.
Principalele tipuri de decizii de planificare sunt centrice, radiale și axiale. Cu toate acestea, în lucrările moderne de proiectare, sunt mai des folosite tipuri mixte de layout: simetric-axial, radial cu un centru, asimetric-axial (cu un centru, unghiular cu un centru, transversal axial, | perimetru, centric, aspect liber cu un centru.I
3.	Articulațiile intermediare, care limitează spațial planurile, ajută la accentuarea (planurile de prim plan, mijloc și fundal ale adâncimii- | compoziții spațiale. Ca articulații intermediare se folosesc proeminențe verticale ((pilaștri) sau aripi.
Adâncimea poate fi modificată vizual prin coborârea sau ridicarea artificială, înclinarea sau rotirea planurilor către linia orizontului, precum și punctul de fuga în perspectivă. Adâncimea va crește sau va scădea vizual pe măsură ce micșorați și lărgiți decalajele dintre elementele care „intră” în perspectivă. 1
Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice

° \^este 14o. Unele soiuri de deep
(despre compoziția spațială: 1 - simetric-
<n axial; 2-grindă cu centrul; 3 - asimetric
7í axial cu centru; 4 - unghiular cu un centru
o
o 4. Modelarea grafico-plastică are
¡'" în orsenolul său diferite tipuri de diviziuni, prelucrarea texturii, dar în relief a planurilor, tonului, semnelor, inscripțiilor și așa mai departe.
Φ Numai prin utilizarea tonului, spațiul interior poate fi coborât vizual (dacă planul superior este întunecat), mărit (dacă f; mai întunecat toate planurile, cu excepția celei de sus), Φ extinde (dacă partea de sus și de jos sunt întunecate), îngust i1 (partea de sus și de jos rămân ușoare), șterge (planul frontal rămâne ușor, iar planurile superioare și laterale devin întunecate), măriți (planul frontal devine întunecat, iar restul devin ușoare), scurtați, adanci, salvezi, distrugeti si asa mai departe L' mai departe (Fig. 15).

X^Fig. 146. Câteva varietăți de compoziție spațială profundă: b–axială transversală; 6–perimetrul; 7–centric; 8 - plan deschis cu un centru
Astăzi, următoarele mijloace compoziționale de formare a spațiului sunt utilizate în creativitatea de proiectare:
Despre aspect;
© forme plastice;
© articularea suprafetelor;
0 „geoplastie”;
0 limita de inaltime;
F factura, material;
Despre culoare, grafică, ton;
© plastic ușor.
Cu toate acestea, de regulă, pentru a rezolva probleme compoziționale complexe, designerii trebuie să utilizeze și să coreleze mai multe mijloace compoziționale simultan (Fig. 16).

Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice
Q Exercițiul 1)
Folosind hârtie, creați mai multe forme frontal-spațiale din ea:
1. „Jaluzele”.
2. „Scrolls”.
3. Perforat fin.
4. „Raft”.
Q Exercițiul 2)
Folosind paralelipipedi de hârtie sau plastilină, creați mai multe tipuri de compoziții tridimensionale:
1. Linear longitudinal.
2. Liniar-transversal.
3. Planificare gratuită.
\Orez. 15a. Câteva tehnici de ton de transformare vizuală a spațiului intern
eu----------
I50►
eu

CREATIVITATE DE DESIGN i |~^
\Fig- 156- Câteva tehnici de ton de transformare vizuală a spațiului intern
(^ Exercițiul 3 J
Analizați în care dintre sălile cu care sunteți familiarizat (audiență, clasă, sufragerie, auditoriu, sală de conferințe și așa mai departe), ați văzut următoarele tipuri de compoziții spațiale profunde:
1. Simetric-axial.
2. Colț cu un centru.
3. Centric.
4. Axial transversal.
5. Perimetrul
și așa mai departe.
Pentru o mai bună performanță a exercițiului, puteți desena un plan de etaj.
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu /
*~\Pasul cinci. Material

Pentru a maximiza naturalețea, decorativitatea, uniformitatea și alte proprietăți compoziționale și artistice ale unui anumit material într-o formă de design, este necesar să realizați și să simțiți diferența fundamentală a acestuia față de altele (Tabelul 9).

Tabelul 9

Materiale cu proprietăți compoziționale opuse

Natural (piatra, lemn)	Artificial (laminat, compozit)
Mate (sticlă mată)	Strălucitoare (folie)
Brut (granit natural)	Prelucrat (granit lustruit)
Decorative (marmură, plăci ceramice)	Structurale (scânduri de lemn)
Omogen (sticlă transparentă incoloră)	Neomogen (amestec de mortar, var cu pietre)
Opac (plastic)	Transparent (sticlă)
Tare (piatră)	Moale (cauciuc spumă)
Lumină (cretă)	Întunecată (cărbune)

Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice

Una dintre proprietățile fundamentale ale materialelor moderne care afectează semnificativ imaginea este textura lor (structura internă).

tine minte!

În formele mici, care sunt concepute pentru percepția de aproape, textura modelează doar puțin plasticitatea acestora. Dar în formele mari percepute de la distanță, modelul de suprafață este întotdeauna citit foarte clar.

Astăzi, designerii preferă să folosească atât materiale naturale, cât și artificiale. În același timp, încearcă să profite la maximum de calitățile lor texturale pentru a crea forme de design expresive și vibrante.

De asemenea, afectează sunetul figurativ al formei de design și textura materialului, care afectează plasticul în diferite moduri (Tabelul 10).

Cu metode moderne de prelucrare a materialelor, este posibil să se obțină efecte vizuale neașteptate. De exemplu, un material care este strălucitor și neted în starea sa naturală este făcut mat și dur, iar dur este lustruit până la strălucire.

Tabelul 10

Influența texturii materialului asupra plasticității formei de design

Material	Calitatea texturii	Influență asupra formei
Materiale dure (metale, sticlă etc.)	Suprafață netedă	Dezvăluie plasticitatea formei, transmite cu precizie toate rupturile, întoarcerile, îndoirile
Materiale moi (tuf, rocă de coajă, calcar, cauciuc spumă, argilă refractară etc.)	Suprafață aspră sau mată, structură poroasă	Înmoaie plasticitatea formei

tine minte!

Calitatea texturii este cel mai bine dezvăluită printr-o examinare atentă și prin atingere.

Un rol compozițional semnificativ în crearea formelor de design moderne poate fi jucat de o soluție de culoare, care poate fi atât nuanțată, cât și contrastantă. |'

I ζ Exercițiul 1)__________________I

eu

Analizați și verificați dacă este posibil în practică, care dintre următoarele grupuri | combinațiile de materiale este nuanțată și care este contrastantă. eu

Eu grup: I
A. Ceramic-cupru.I
B. Blană-piele. ¡
B. ghipură de mătase,
G. Cauciuc spumă-piele.
D. Aluminiu-alamă.
E. Marmură gri-granit negru.
G. Tuf-plută. j
I -----------------\ 1

eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
grupa II:
A. Marmură deschisă-catifea întunecată.
B. mesteacăn-pânză de Karelian.
B. Covor-arbore.
G. Marmură alb-bronz.
D. Alama-tencuială închisă la culoare.
E. Caramida alba - sticla nuantata albastra.
G. Oțel lustruit - lemn închis la culoare.
ζ Exercițiul 2
Folosind calitățile diferitelor materiale cunoscute de dvs., creați compoziții bazate pe nuanța lor, iar apoi pe o combinație contrastantă.

eu
\ Pasul șase. Ușoară
Formele plastice își pot dezvălui proprietățile sub influența atât a luminii naturale (Tabelul 11) cât și a celui artificial (Tabelul 12) (Fig. 17-19).
Tabelul 11
Caracteristici ale impactului asupra imaginii formei de design a luminii naturale

Tip de lumină	Gradul de luminozitate	Influență asupra imaginii formei de design
Lumina directă a soarelui	Crește	Nu transmite nuanțele formei, evidențiază doar lumina și umbra în plastic

Ziua difuză (prin nori)   Medie Dezvăluie silueta formei percepută pe fundalul acesteia prin iluminare din spate. Formele mari de plastic arată mai puțin contrast decât cele mici, tranzițiile netede sunt mai puțin vizibile decât fracturile ascuțite. Pentru o percepție mai expresivă a formelor cilindrice, acestea ar trebui plasate pe un fundal de planuri de lumină.Adâncimea optimă a reliefului este de 3-7 cm.Formele verticale sunt percepute cu mai puțin contrast decât cele orizontale. Tonurile de culoare sunt reproduse cu cea mai mare acuratețe

Twilight   Reduced Tonurile reci sunt mai deschise și mai luminoase, iar tonurile calde sunt mai închise

Secțiunea 1. A învăța să faci alegeri logice

____ Îmi amintesc!

____ I

În lumina directă a soarelui, forma cilindrică   (
perceput ca plat. Dacă este aprins din lateral, |
ies în evidență doar laturile lui luminoase și întunecate. (De aceea,
pentru a identifica rotunjimea coloanelor   (
se folosesc fluturi, muchii și așa mai departe.   .

Posibilitățile compoziționale ale luminii naturale difuze sunt utilizate pe scară largă la modelarea unui spațiu interior care poate fi iluminat prin deschideri de lumină situate într-un anumit fel în moduri diferite (dungi verticale, o „lanternă” superioară, o panglică de lumină superioară, din stânga sau dreapta. lateral și așa mai departe 1 _

Tine minte!   ~~

Elementele plate proeminente, care au același ton ca și elementele care se retrag, arată mai deschise în lumină difuză (mai întunecate în lumina laterală puternică).

eu-----------
eu 56
eu

1
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

X^Fig. 18. Unele varietăți de forme ușoare-plastice

/ eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

eu
eu
eu
eu
eu

Tabelul 12
Caracteristici ale impactului asupra imaginii formei de proiectare a luminii artificiale
Unitatea 1 Învățarea să facă alegeri logice
Proprietăți compoziționale Vizualizări Natura sursei de lumină Natura iluminării
Directivitate (natura propagării)   Direct Sursă de lumină deschisă Formează un câmp luminos luminos, clar
      Lumina difuză trece prin ecrane sau coloane translucide Iluminarea este destul de mare ca suprafață, nu foarte strălucitoare, moale
      ReflectedLight este direcționat către planurile de fundal sau planeLighting cu o tranziție lină de la lumină la umbră
Vedere geometrică   În formă de punct Lămpile incandescente individuale sunt aprinse Se pot forma forme de plastic cu lumină punctuală
      Lămpile fluorescente cu lumină de zi liniară și tuburile cu gaz (neon) strălucesc Forme de lumină liniară pot fi formate
      Planar Lămpi deschise care umple planul strălucesc.Se pot forma forme de lumină plate și de fundal.
      Volumetrice volumetrice luminoase închise strălucesc Se pot forma forme volumetrice de lumină
      Spațială O formă de lumină este creată de surse care sunt incluse în spațiu ca elemente de lumină separate. Formele de lumină spațială pot fi formate
eu-----------

= □
Orez. 19. Câteva tehnici de modelare a spațiului interior cu lumină naturală și artificială
ζ Exercițiul 1)
Construiți și reprezentați grafic pe un fundal negru un plan de mai multe forme de plastic ușor:
1) dot-light;
2)   lumină liniară;
3)   lumină plată;
4)   volum-lumină:
5)   spațial-lumină.
Controlați sarcinile practice pe tema „Mijloace compozite din plastic”
Opțiunea 1.
Φ Folosind materiale cu diferite suprafețe texturate, realizați compoziții expresive în aspect.
J

I (2) Folosind diverse forme închise, construiesc I   o compoziție plastică expresivă.

® Construiți și prezentați grafic pe un fundal negru o compoziție plană cu un contrast j   combinație de diverse forme luminoase.
I Opțiunea 2.
'F Compune o compoziție bazată pe nuanțat
I   combinatii de forme texturate.
I ® Folosesc grafice diferite
I   și produse din plastic cu eliberarea principalului
Elementez , construiesc și execut în layout
I   compoziţie frontal-spaţială.
I ® construiesc și complotez pe negru
I   pe fundalul unei compoziții tridimensionale cu un contrast
Am   combinație de diverse forme de lumină.
eu
I Opțiunea 3.
I F Compuneți o compoziție bazată pe contrast
I   combinatii de forme texturate.
/ (D Pe baza combinației de contrast și nuanțe
\   formele închise și deschise se construiesc și se execută
Eu   în layout sunt compoziții tridimensionale expresive.
I   (3) Construiți și reprezentați grafic pe negru
I   fundal compoziție spațială
Eu   cu o expresie a unei atmosfere luminoase neobișnuite.
í Opțiunea 4.
I   F Construiți și executați în aspectul frontului-
I   compoziție spațială cu subliniere
I   adâncurile spațiului.
I   (D Compune mostre grafice
I   materiale pe combinație de contrast
Eu   în conformitate cu un anumit interior.
I   (D Reprezintă grafic spațial
Am   compoziție pe combinarea diferitelor forme de lumină.
eu
* *   \ Secțiune^ Învățarea armonizării
eu
I   Perfectiunea si calmul.
1   Expresivă, compoziția perfectă ar trebui
j fii armonios, adică adunat și perfect.
eu-------------\
I ¿O la _____   \ CREATIVITATE DE PROIECTARE
eu   ..~..— -.....................□
Chiar și grecii antici au descoperit marea putere a armoniei, pe care au înțeles-o drept proporționalitate și armonie. Într-o compoziție armonioasă, părțile individuale și întregul trebuie să fie proporționale și consecvente. Legile armoniei sunt obiective și nu depind de gustul subiectiv.   1
În creativitatea de design, ca și în multe   altele
1   _
Mijloacele care stau la baza armonizării compoziției (celul 1 al acestora sunt de obicei prezentate în perechi) sunt următoarele: 1
-     nuanță - contrast (grad de asemănare și diferență 1
elementele care compun compoziția);   1
- statica - dinamica (gradul de stabilitate a formei); 1
-     simetrie - asimetrie (locația compo-1
elemente de poziție față de axa principală);   1
-     metru - ritm (ordine regulată în locație - 1
zhenie părți ale compoziției);   g 1

- rapoarte - proporții (relație proporțională aproximativ 1
între elementele compoziției și forma în ansamblu, care caracterizează starea internă a formei); £1
— mărime – scară (caracterizează co-i1 externă
în picioare (dimensiunea formei)). 2I
eu 1
* \ Primul pas. Într-o lume a nuanțelor și contrastelor gI
-- g!
Trebuie remarcat imediat că pentru a compara elementele -gI
compoziții pentru a dezvălui gradul de asemănare și diferență a acestora
diferenţe (Tabelul 13), este posibil numai pentru cineva §I
proprietăți compoziționale (de exemplu, după culoare, textură/textură sau textura materialului, după dimensiune, formă geometrică și așa mai departe). eu
Tabelul 13 |
eu
Grade de asemănare și diferențe ale elementelor de compoziție
Mijloace de armonizare Caracteristicile compozițiilor Natura impactului compozițiilor
1 234
Identitate Elementele care alcătuiesc compoziţia nu sunt doar asemănătoare, ci asemănătoare în toate cele compoziţionale.Pe baza identităţii se construiesc compoziţii de raport în care se repetă aceleaşi elemente.Se pot dezvolta liber în orice direcţie.

1 234
proprietăți (după culoare, mărime, plastic etc.) cops. În acest caz, se formează rânduri ornamentale și planuri decorative umplute uniform.
Similaritate parțială Elementele care compun compoziția sunt în general aceleași, au ușoare diferențe în unul dintre semnele (de exemplu, de culoare) afectează publicul
Nuanță Elementele care compun compoziția sunt slabe, dar diferă unele de altele în ceea ce privește principalele caracteristici compoziționale.Cu o relație strânsă, compoziția este construită din elemente cu o schimbare inversă a proprietăților (mărimea crește, relieful se aplatizează) Compoziția este percepută ca fiind calmă. Se stabilește un echilibru vizual între părțile compoziției. Ea este percepută ca un întreg.
B. Cu o relație îndepărtată, compoziția este construită din elemente cu o modificare directă sau paralelă a proprietăților (dimensiunile cresc, luminozitatea crește) Compoziția este percepută ca fiind echilibrată vizual, solidă, dar mai clară
Contrast Elementele care compun compoziția sunt foarte diferite unele de altele. Prin urmare, calitățile artistice ale fiecăruia dintre ele sunt dezvăluite mai puternic.Cu un contrast restrâns, elementele secundare ale compoziției se disting clar.Compoziția este percepută ca ascuțită, dinamică, activă. Elementele pot fi realizate în înalt relief și contrarelief. au culori complementare
eu-----------

= n
D Exercițiul 1
1 234
B. Cu contrast sporit, elementul principal diferă puternic de cele secundare Compoziția este percepută ca fiind foarte clară, dinamică, activă
Polaritate Elementele care alcătuiesc compoziția sunt complet diferite între ele în toate proprietățile compoziționale.Compoziția poate fi compusă din culori suplimentare, diferite ca zonă, deschise și închise, reci și calde ale elementelor secundare și principale.
tine minte!
Dacă doriți să utilizați culori care sunt în raporturi de contrast pentru a crea o compoziție contrastantă, utilizați seria de contrast de culori (perechile de culori sunt aranjate în ordinea descrescătoare a contrastului):
1) galben-negru;
2) verde-alb;
3) roșu-alb;
4) albastru-alb;
5) alb-negru;
6) roșu-galben;
7) roșu-verde.
tine minte!
pentru a preveni distrugerea compoziției polare, cu dezvăluirea maximă a proprietăților artistice ale fiecărui element, este necesar să se realizeze un echilibru între elemente conform unuia dintre semne. Toate celelalte proprietăți pot fi extrem de diferite. De exemplu, puteți compune o compoziție de aceeași dimensiune, dar diferită ca culoare, textură, aranjare a elementelor.
Decupat din guașă colorată în culori apropiate și contrastante și tonuri de hârtie de diferite
CREATIVITATE DE DESIGN | [~^
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
figuri geometrice. Construiește compoziții grafice din ele:
A. Identic.
B. Nuanţat.
B. Contrast.
G. Polar.
I C EXERCIȚIUL)
I Folosind perechi de culori contrastante, creați
Sunt cel mai contrastant la culoare și cel mai puțin
Eu contrastez compoziția.
eu
Eu *~\hPasul doi. Să vorbim despre statică
eu si dinamica
eu
I Gradul de stabilitate a formei compoziționale, care se exprimă prin statică și dinamică, nu poate fi măsurat. Se evaluează pur emoțional (Tabelul 14, I Fig. 20-21).
tine minte!

Verticalele traversate de orizontale par mai stabile, verticalele sunt capabile să „susțină” diagonalele „cazătoare”. Același efect de „sprijin” vizual este creat de diagonalele opuse în direcție. Tonurile reținute pot „calma” o culoare strălucitoare.
Unitatea 2, Învățarea armonizării
ζ Exercițiul 1)
Folosind diverse elemente modulare, creați aplicații din hârtie albă și neagră folosind tehnica:
1) compoziție statică;
2) compoziția dinamică.
Câteva exemple de compoziții sunt prezentate în figurile 22-23.
ζ Exercițiul 2
Creați două compoziții folosind vopsele sau elemente decupate din hârtie colorată:
1) cu un accent de culoare strălucitoare:
2) cu un accent de culoare strălucitoare, care este „calmat” de tonuri mai reținute.

= □
)
Tipuri de forme în funcție de gradul de stabilitate vizuală și fizică a acestora
Tipuri de formă CompozițiiCaracteristică
Static vizual și fizic (pătrat, dreptunghi, paralelipiped așezat pe o bază largă, cub, piramidă etc.)   Simetric, metric, cu o ușoară deplasare a elementelor, cu o combinație de elemente egale, cu vârf ușor, cu o teșire ușoară a elementelor, împărțire orizontală, aranjare egală a elementelor, cu elemente mari apropiate, cu un element principal mare, aranjare simetrică a elementelor, cu un centru dedicat Extrem de static, monumental
Fizic static, vizual dinamic (forme staționare, îndreptate într-o singură direcție, cu o încălcare a simetriei etc.)   Cu axe deplasate din centru, ritmice, cu elemente perpendiculare, cu elemente paralele, cu fund ușor, aspect curbat, cu o articulație diagonală, cu elemente liber amplasate, cu elemente alungite, cu o aranjare înclinată a elementelor, incluse în spațiu deschis) Percepută ca dezechilibrat
Forme vizuale statice, dar fizic parțial dinamice Baza compoziției este stabilă, elementele individuale se mișcă (un războaie cu o navetă în mișcare). Pentru compoziția formală - mișcarea vizuală în forma statică a elementelor individuale În general, compoziția este statică
Forme complet dinamice vizual și fizic (vehicule și alte obiecte de design în mișcare)   Se pot deplasa în spațiu. Întreaga lor structură se poate schimba Extrem de dinamică, impetuoasă
Tabelul 14

1   2
\Figura, 20a. Câteva varietăți de forme statice:
1 - formă simetrică; 2 - formă metrică;
3 - o formă cu o ușoară decalare a elementelor.
4 - formă cu o combinație de elemente egale;

5 - formă cu un blat ușor;
6 - o formă cu o ușoară teșire a elementelor
CREATIVITATE DE DESIGN
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
\Orez. 206. Câteva varietăți de forme statice:
7 - formă de împărțire orizontală; 8 - forma 1
aranjarea egală a elementelor; 9 - forma I
cu elemente mari contigue; 10 - forma I cu un element principal mare;
11 - forma I
aranjarea simetrică a elementelor; |
12 - formă cu un centru I evidențiat
eu
\ eu
67 L______ \ CREATIVITATE DE DESIGN i
CREATIVITATE DE DESIGN
eu 68
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
\FIGURA 21a. Câteva tipuri de forme dinamice:
1 - formă cu axele deplasate din centru;
2 - formă de caracter ritmic; 3 - forma
cu elemente perpendiculare;
4 - formă de aranjare paralelă a elementelor;
5 - formă cu aspect ușor; 6 - formă cu aspect răsucit
)i

'Orez. 216. Câteva varietăţi de forme dinamice: 7—formă cu articulare diagonală; 8 - formă cu elemente amplasate liber;
9—formă cu elemente alungite; 10 - formă
cu elemente înclinate;
11. forma cu elemente dispuse asimetric; 12 - formular cu inclus în deschis
elementele spațiale
eu
69
CREATIVITATE DE DESIGN |
compoziţii din elemente modulare
eu
eu
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
Orez. 23. Compoziție dinamică cu forme de tip ton
eu-----------
eu 70
eu
CREATIVITATE DE DESIGN
= □
treimea mare. Armonia simetriei si asimetriei
Compoziția este simetrică dacă elementele sunt situate în același mod față de axa principală și asimetrică dacă există abateri în aranjarea lor față de una dintre laturi.
Cu o construcție simetrică a compoziției se obține un echilibru vizual clar (Tabelul 15, Fig. 24).
Tabelul 15
Tipuri de compoziții simetrice
Tip compoziție Caracteristici Exemplu

În oglindă Toate elementele sunt situate în același mod în raport cu axa principală, care trece prin centrul planului grafic sau plastic vertical sau orizontalCerc cu o mișcă în mijloc
Axial   Toate elementele sunt situate în jurul axei centrale (de obicei verticală) de simetrie. Caracteristic pentru forma tridimensionalăCilindre
șurubului se dezvoltă neuniform pe direcția longitudinală, se contractă și se deplasează în raport cu axa centrală. Caracteristic pentru un form tridimensionalSink
Tine minte!
Pentru a menține integritatea și armonia într-o compoziție asimetrică, dezechilibrul lor real ar trebui eliminat prin echilibrul vizual al formei. Axa trebuie să treacă prin centrul compoziției.
Pentru a menține integritatea și armonia într-o compoziție simetrică cu mai multe axe compoziționale, trebuie să găsiți relația potrivită, de exemplu, între axa principală și cele secundare. Pot fi reuniți, li se poate da o direcție comună și așa mai departe.
pentru a menține integritatea și armonia într-o compoziție care include atât simetria, cât și asimetria, părțile asimetrice trebuie să fie subordonate formei simetrice principale. Elementul principal poate fi simetric față de forma generală, iar părțile sunt asimetrice sau invers.
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
CREATIVITATE DE DESIGN i |~^
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
axele de simetrie
\Orez. 24a. Câteva compoziții cu diverse
pentru a menține integritatea și armonia între elementele care au axe de simetrie plasate în direcții de coordonate diferite,
CREATIVITATE DE DESIGN
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
\Orez. secolul 24 Unele compoziții cu diferite axe de simetrie
Ç Exercițiul 1 J
Construiți cu hârtie, vopsele
iar plastilină mai multe compoziții simetrice.
A.   Oglindă-simetric.
B. Compoziție cu simetrie axială.
B.   Compoziție cu simetrie șurub.
(^ Exercițiul 2
Creați mai multe compoziții formale armonioase cu mai multe axe compoziționale.
eu-----------
I 74-►
eu
CREATIVITATE DE DESIGN
= □
CREATIVITATE DE DESIGN i |~^
Tine minte!
Pentru a evita monotonia, puteți:
1.   Selectați mai multe grupuri de elemente din seria metrică.
2.   Includeți accente în seria metrică.
3.   Instalați între grupurile de elemente de refulare.
4.   Modificați unele proprietăți ale elementelor repetate.
5.   Corelați în compoziție mai multe serii metrice care sunt diferite în construcție.
6.   Ritmizează forma.

eu
Părțile individuale ale compoziției trebuie aranjate într-o anumită ordine, în stabilirea căreia există modele obiective.
Contorul se bazează pe repetarea elementelor egale, ceea ce conferă formei claritate și claritate și o face mai accesibilă percepției.
Alternarea aceluiași tip de elemente este similară cu alternanța măsurilor muzicale.
Seria metrică poate fi fără interval, interval, compactat, rare, frecvente, rare, elemente egale, elemente diferite, fără perioadă, perioadă, elemente de perioadă egale, elemente de perioadă diferite, o singură perioadă frecvente, o singură perioadă rare, o singură perioadă, diferite- perioada (Fig. 25).
Pe baza formării unui set (metric) care se schimbă uniform, se formează figuri precum un cerc.
Principalul pericol în compilarea compozițiilor metrice este monotonia lor.
Ritmul implică o ordine mai complexă, și deci mai interesantă și mai figurativă de alternanță a elementelor compoziționale. În acest caz, apar modificări inegale ale caracteristicilor atât ale elementelor în sine, cât și ale intervalelor dintre ele.
Forma geometrică, culoarea, relieful și alte mijloace de compoziție pot fi ritmice.
Astfel de figuri geometrice precum triunghiuri, pătrate, romburi sunt adesea incluse într-o schimbare ritmică bruscă, iar ovale, parabole, spirale - într-una netedă.
Ordinea ritmică poate fi strictă și liberă.

\^Fig. 25a. Câteva tipuri de serii metrice:
1 - non-interval; 2 - interval;
3 - compactat; 4—descărcat; 5 - frecvente;
6—rar

\ Fig, 256. Câteva varietăți de serii metrice:
7—element egal: 8—element diferit;
9 - fără perioadă: 10 - periodice:
11 - element egal perioadă;
12 - perioadă multi-element

eu

eu \Fig. secolul 25 Câteva tipuri de serii metrice:
I 13 - o singură perioadă frecventă; 14 - o singură perioadă
, rar; 15—o singură perioadă; 16—multi-perioade

Tine minte!
Chiar și cu o aranjare liberă a elementelor, acestea trebuie ordonate într-un anumit fel.
O altă modalitate de a organiza o compoziție ritmică este schimbarea valorii elementelor individuale. Dacă creșterea sau scăderea amplitudinii are loc fără probleme, compoziția este percepută ca fiind „calmă”. Dacă ascuțit - ca „încordat”.
După cum sa menționat deja, ritmul compoziției este afectat semnificativ nu numai de modificarea elementelor sale constitutive, ci și de modificarea intervalelor dintre ele. Dacă distanțele dintre

elemente se reduc, se formează serii ritmice înguste, dacă cresc, se extind.
1----------\
I 78 b___ \ CREATIVITATE DE DESIGN
DACĂ ■----- □
Tine minte!
Dacă trebuie să faceți forma mai ușoară, este suficient să reduceți treptat intervalele dintre elemente. Și pentru a face forma mai grea, puteți crește treptat intervalele.
Ritmul și metrul compozițiilor pot fi simple (formate dintr-un rând) sau complexe (formate din mai multe rânduri).
În acest caz, rândurile pot modifica proprietățile în mod inegal (de exemplu, luminozitatea culorii scade, iar valoarea elementelor crește) sau în paralel (de exemplu, atât mărimea, cât și luminozitatea culorii scad). În primul caz, se poate vorbi de o direcție ritmică opusă, iar în al doilea, de una paralelă.
Principalele tipuri de construcții ritmice sunt:
1. Creșterea seriei.
2. Seria descendentă.
3. Serii crescătoare-descrescătoare.
4. Serii descrescatoare-crescatoare.
5. Rând extins.
6. Rând conic.
7. Serii de îngustare-extindere.
8. Serii extinse-contractante.
9. O serie cu modificări paralele ale acelorași proprietăți ale elementelor.
10. Rând cu contor schimbare de elemente.
11. Serii cu schimbare paralelă a diferitelor proprietăți ale elementelor.
12. O serie cu o contraschimbare a diferitelor proprietăți ale elementelor.
13. Seria cu o singură perioadă.
14. Serii de perioade diferite.
15. O serie cu o schimbare paralelă a formelor și a intervalelor.
16. O serie cu o schimbare de contor în forme și intervale.
Unele dintre varietățile de serii ritmice sunt prezentate în Fig. 26.
Atunci când creați o formă de design, este foarte important să fixați aranjamentul ritmic al elementelor sale constitutive în schemă. O astfel de schemă se numește scor ritmic. Compilarea sa este necesară în special atunci când se creează compoziții complexe în care ritmul se dezvoltă în direcții de coordonate diferite.
CREATIVITATE DE DESIGN [
Unitatea 2, Învățarea armonizării
CREATIVITATE DESIGN = □
ζ Exercițiul 1)
Luați bețe de numărat sau chibrituri și faceți diferite tipuri de serii metrice din ele:
1. Serii fără intervale.
2. Serii de intervale.
3. Rând frecvent.
4. Serii rare.
5. Fără perioadă.
6. Periodic
si altii.

Când compilați seria cu mai multe elemente, puteți utiliza bețișoare de diferite culori
ζ Exercițiul 2
Folosind chibrituri sau bețe, faceți următoarele serii ritmice:
1) extinderea:
2) înclinare;
3) îngustare-extindere;
4) extindere-contractare.
\Pasul cinci. Cunoaștem proporția. Relații și proporții
Stabilirea unei legături proporționale între elemente între ele și cu forma în ansamblu depinde de relații și proporții.
Relațiile sunt cel mai simplu tip de relație proporțională între două cantități de formă. Relațiile pot fi evaluate atât vizual, cât și numeric (Tabelul 16).
Proporțiile sunt necesare pentru a caracteriza relația mai multor forme, pentru a exprima proporționalitatea a două sau mai multe relații.
Astăzi, un astfel de element ca modul proporțional este utilizat pe scară largă în creativitatea de proiectare.
Folosind o simplă înmulțire sau o reducere a multiplilor, puteți construi compoziții armonioase, proporționale.
Pentru modul, puteți lua nu numai un multiplu natural (întreg), ci și un element separat (de exemplu, înălțimea unui dreptunghi). Folosind-o, puteți construi o grilă modulară.
O

eu
Tabelul 16
Tipuri de relații
Tipuri de relații LimitsCharacter
Învecinat: De la 1:1 la 1:0,5 Forma se apropie de un pătrat. Natură monumentală și statică
— «aur 1:0.62 Formă exclusivă
sectiunea „ O valoare mare se refera la o valoare mai mica cat si suma lor la un segment mai mare
- „funcția 1: 0,89 Formele sunt proporționale cu „aur-
aur „ la acea secțiune”, flux
- „live 1: 0,94 din el și poate garanta cu el
pătrat" poate fi combinat
Distant De la 1 : 0,5 LA 1: 0 Forma se apropie de o formă liniară. Prin natura, intr-o anumita (pozitie verticala) instabila si usoara
Secțiunea 2. Învățarea armonizării
Cea mai optimă metodă de armonizare proporțională a formelor este o metodă bazată pe construcția geometrică a formelor (dreptunghiuri).
Pentru a stabili o relație proporțională între elementele compoziției între ele și cu întregul, se folosește asemănarea figurilor geometrice care alcătuiesc compoziția.
Diagonalele paralele transmit o proporție directă a principalelor valori ale elementelor compoziției (A: B = a: c). Diagonalele perpendiculare transmit proporția inversă (A: B = a: c).
Dispunerea formelor proporționale poate fi unidirecțională sau multidirecțională.
ζ Exercițiul 1
Construiți o compoziție folosind proporția de aur.
ζ Exercițiul 2)
Construiți compoziția folosind proporția directă.

Construiți compoziția utilizând proporția inversă.

dimensiunea si scara
Pentru a caracteriza mărimea formei, starea ei exterioară, se folosește dimensiunea, care exprimă mărimea absolută a formei, și scara, care exprimă mărimea relativă a formei.
În ceea ce privește dimensiunea, forma de design poate fi mare sau mică, înaltă sau joasă, scurtă sau lungă, lată sau îngustă și așa mai departe.
La determinarea scalei, valoarea formei se măsoară cu o altă valoare inițială sau cu un obiect care impresionează o persoană.
Poate fi o scară dimensională (raportul dintre dimensiunea naturală și cea reprezentată). Scara dimensională este exprimată într-un raport numeric (numeric) sau într-o linie (liniară).
De exemplu, atunci când creați o copie la scară redusă sau mărită a unei forme naturale, puteți utiliza atât o scară numerică (1:5; D.20) cât și una liniară. Când se utilizează o scară liniară, linia este împărțită în segmente care sunt reduse sau mărite de mai multe ori (față de valoarea inițială).
Fiecare proiect are indicatori de scară, care sunt un fel de repere.
Sarcina principală a designerului este de a face forma proporțională cu persoana. Scara compozițională poate fi fie mică, fie mare.
Dacă formularul este inclus în spațiu, acesta trebuie să fie proporțional nu numai cu persoana, ci și cu spațiul.
€
s o Í o co Q
Tine minte!
articulația facilitează forma și îi subliniază dimensiunea. O scară mică corespunde unei forme puternic disecate, iar o scară mare unei forme slab disecate.
împărțirea formei; detalii formular; prelucrarea formelor în relief; modelarea texturii formei; nuanța tonală a formei.
Principalele metode de ajustare la scară largă (mărire și rafinare) a formei sunt (Fig. 27): O ɵ © o

ajustări de formă
ζ Exercițiul 1
Folosind scale numerice și liniare, construiți o copie mică a unui obiect (lampă, masă, canapea etc.)
ζ Exercițiul 2)
Cu ajutorul vopselelor guașă, faceți două compoziții - la scară mare și la scară mică.
Q Exercițiul 3
Schițați din memorie cum se dezvoltă un mugur dintr-o sămânță, o nucă și apoi un tufiș. La început, forma naturală este puțin disecată. Și apoi
eu----------

sunt tot mai multe diviziuni. Acesta este ceea ce îi permite să fie proporțional cu spațiul.
ζ Exercițiul 4 j
Ajustați (mai întâi măriți, apoi *
zdrobi) formă cu: '
1) detalierea; '
2) împărțire;*
3) nuanță tonală.'
Controlați sarcinile practice pe tema 1
„Învățăm să armonizezi” *
Opțiunea 1 .
f Efectuează o compunere grafică pe o combinație g I nuanțată de forme geometrice simple. qI
(2) Construiți o compoziție grafică pe expresia I
statică. eu
(3) Construiți o compoziție plastică (în aspect)I I
pe scară largă. eu
!
Opțiunea 2. § '
D Efectuați compoziția plastică (în aspect) | I pe o combinație contrastantă de forme geometrice simple. eu
® Construiţi o compoziţie grafică pe exprimarea dinamicii § I. ÿ eu
(3) Construiți o compoziție grafică pe un mic /
scară. eu
eu
Opțiunea 3. I
£ Rulați o compoziție grafică pentru contrast | combinație de forme geometrice simple. eu
F Efectuați compoziția plastică (în aspect) |
pentru a dezvălui simetria. eu
3 Construiți o compoziție grafică
cu organizare de ordine metrică. eu
Opțiunea 4 .
(1 Efectuați compoziția grafică I
cu organizare ritmică.
2) Efectuați o compoziție plastică (în aspect) pentru a dezvălui asimetria.
D Construiți o compoziție grafică folosind „secțiunea de aur”. '
Aceasta

I T II
Capitol
3
Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
eu
I Unificarea tuturor mijloacelor de exprimare.
1 Acum că ați învățat elementele de bază
1 structura și expresivitatea figurativă a compoziției, tu
1 trebuie să înțelegeți cum le puteți folosi, nu pe-
Distrug integritatea și armonia formei de design. compo-
I zitsionno-artistic modelare subordonat
Urmează câteva principii de bază.
I Acestea includ:
I 1. Raționalitate (rezonabilitate) (orice formă de pre-
trebuie să fiu oportun și justificat logic).

I 2. Tectonicitate (orice formă trebuie să corespundă
I stvovat desene).
I 3. Structuralitatea (elementele care alcătuiesc
Formez, trebuie să fie în armonie unul cu celălalt).

4. Flexibilitate (orice formă ar trebui considerată ca un sistem care este capabil de dezvoltare și, în același timp, își păstrează integritatea).
5. Organicitate (la construirea oricărei compoziții, trebuie luate în considerare modelele naturale de formare a formei).
6. Imagini (în compoziția formei de design, o anumită idee trebuie dezvăluită cu acuratețe și profund).
7. Integritate (trebuie stabilită cea mai strânsă legătură între mijloacele și metodele de construire a unei compoziții).

Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei

X^ Pasul unu. Ne amintim mereu
despre raționalitate

Pentru ca forma să fie justificată logic și oportună, adică rațională, trebuie respectate două condiții foarte importante.

1. Este necesar să se stabilească o legătură directă între formă și conținutul său funcțional.
2. Este necesară dezvoltarea rațională a formei de artă.

eu----------
eu 86
eu
CREATIVITATE DE DESIGN
= □

Aceasta înseamnă că orice decizie compozițională și artistică trebuie să fie justificată logic, trebuie luate în considerare legile obiective ale construcției sale funcționale și artistice.Pentru a face acest lucru, este necesar să se efectueze o analiză sistematică amplă și profundă a formei de proiectare (Tabelul 17).).

Dacă atunci când construiești o compoziție, de exemplu, în pictură, principalul lucru este intuiția, gustul, starea emoțională a autorului, în design, arta și funcționalitatea ar trebui să formeze un întreg armonios.

Tabelul 17

Principalele aspecte ale modelării funcționale

Aspecte principale	Esența lor
Aspectul utilitar	Forma ar trebui să fie nu numai convenabilă, ci și utilă, confortabilă
Aspect structural	Forma trebuie să aibă un calcul precis al designului, să fie de înaltă tehnologie și durabilă
Aspect ergonomic	Forma trebuie să corespundă unei persoane care are un sistem de anumite funcții fiziologice
Aspect economic	La crearea unei forme de proiectare, ar trebui să se folosească un minim de resurse materiale și financiare
Aspect psihologic	Forma trebuie să aibă anumite funcții artistice, să afecteze sfera sentimentelor, experiențelor, emoțiilor

ζ Exercițiul 1

Proiectați o formă de scaun. Găsiți soluția optimă pentru sarcini utilitare, constructive, ergonomice, economice, psihologice.

(^ Exercițiul 2

Schițați o formă de design modern extrem de artistic. Demonstrează că arta ei este rațională.

eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
*—\LUar secundă. Învățăm tectonicitatea
Unul dintre principiile fundamentale ale modelării, care se numește tectonic, poate fi exprimat astfel: orice formă trebuie să corespundă designului.
În tectonică, două sarcini trebuie rezolvate eficient simultan:
Aproximativ direct în forma sa baza constructivă ar trebui să fie dezvăluită;
θ baza structurală trebuie închisă prin aplicarea elementelor decorative pe această bază.
Sub formă de natură constructivă, principalul lucru este dezvăluirea proprietăților plastice atât ale elementelor interne, cadru (lagăr), cât și externe, cu balamale (de transport). În același timp, fiecare dintre elemente ar trebui să-și arate proprietățile plastice cât mai luminos și clar posibil.
Un exemplu de formă care îndeplinește principiile tectonicității este o structură articulată cu cadru, în care elementele tridimensionale și plane sunt suprapuse pe baza ajură de susținere în coordonate diferite, elementele de silueta și de contur încep să contrasteze unele cu altele. O compoziție structural-plastică este cu atât mai complexă din punct de vedere tectonic, cu cât este mai durabilă, cu atât proiectarea sa tehnică și economică este mai convenabilă și cu atât forma plastică construită pe baza structurii este mai expresivă artistic.
O formă care dezvăluie munca reală a elementelor sale structurale constitutive este percepută ca mai expresivă.
Tine minte!
O formă este atectonică dacă:
1) nu există nicio legătură organică între elemente;
2) nu există claritate și claritate de construcție în ea;
3) este perceput ca nefiresc, nearmonios, fals;
4) aspectul său nu dă o idee sau dă o idee falsă a structurii structurale.
eu------

= □
ζ Exercițiul 1 J

Desenați sau găsiți în ilustrații o structură monolitică și un sistem de cadru ajurat. Demonstrați că aceste forme sunt tectonice.
ζ Exercițiul 2)
Creați o schiță a construcției dvs., care ar manifesta o soluție dublă modernă a problemei tectonice (baza sa constructivă ar trebui să fie dezvăluită în formă și elementele decorative care o acoperă ar trebui să fie suprapuse pe bază).
*^\Pasul trei. Lucrăm cu structură
Pentru ca structura (forma internă) a unei compoziții să fie armonioasă, elementele sale constitutive trebuie să fie subordonate între ele, structura sa internă trebuie să fie clară, clară și armonioasă.
Pentru a armoniza structura formei, este necesar să se evidențieze elementele principale și secundare din compoziție, să se determine proprietățile artistice ale fiecăruia și modalitățile de a crea o conexiune armonică între elemente.
Cu o subordonare omogenă, elementele care sunt egale în proprietăți compoziționale interacționează.
Dar dacă forma constă din elemente echivalente, identice, ea încetează să mai fie citită. Și dacă elementele componentelor sale sunt prea simple și sunt situate foarte aproape unele de altele, forma poate fi percepută ca prea elementară, monotonă, simplificată, inexpresivă.
Cu subordonarea eterogenă, interacționează elemente care sunt diferite ca semnificație compozițională, împărțite în secundare și principale.
Dacă elementele diferă în toate proprietățile lor compoziționale, fiecare dintre ele are independență structurală, compoziția este aproape de distrugere.
Principalele tipuri de relații structurale ale elementelor de compoziție sunt (Fig. 28):
Despre relația elementelor echivalente;
θ rapoarte ale elementelor secundare mici cu un element principal mare:

eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu//
/
eu
eu

Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
\Orez. 28a. Câteva varietăţi de relaţii structurale ale elementelor de compoziţie: 1—compunerea cu elemente echivalente; 2 - compoziție cu elemente secundare mici cu un element principal mare; 3 - compunerea cu grupe echivalente de elemente;
4 - alcătuire cu grupe secundare cu elementul principal
© relații de grupuri echivalente de elemente;
Despre relația grupurilor minore cu elementul principal;
θ relațiile grupurilor minore cu axa centrală de simetrie;
θ relații de grupuri secundare cu o dispunere asimetrică a diferitelor elemente;
θ relațiile grupurilor minore cu două elemente principale; © relaţiile grupurilor minore cu ruperea simetriei.
Compoziția structurală poate fi contrastivă (când elementul principal iese în evidență (prin culoare, mărime, plasticitate etc.) pe baza comparației sale contrastante cu cele secundare) și nuanțată (când
CREATIVITATE DE DESIGN
i
'---------5
---8
f

\orez. 286. Câteva varietăţi de relaţii structurale ale elementelor de compoziţie: 6 - compoziţie cu grupuri secundare cu o axă centrală de simetrie; 6—compunerea cu elemente secundare cu o dispunere asimetrică a diferitelor elemente; 7—compunere cu două elemente principale; 8 - compoziție cu rupere de simetrie
diferențele dintre elementele de structură diferită sunt netezite).
Tine minte!
Dacă nu există o subordonare între elementele individuale ale compoziției, dacă acestea nu ies în evidență, formează o masă uniformă sau integritatea formei este încălcată din cauza sensului compozițional independent pe care l-au dezvăluit prea clar, forma designului, de regulă, este perceput ca amorf, lent, monoton sau, dimpotrivă, prea pestriț, constând din părți separate
CREATIVITATE DE DESIGN I |~^
I ζ Exercițiul 1)
1 Creați un formular de design cu diferite vederi
relații structurale ale elementelor de compoziție:
1) format din elemente echivalente:
' 2) format din secundare mici la
mare principal:
I 3) constând din grupuri echivalente de elemente:
I 4) format din grupuri minore cu
I elementul principal.
eu
[z Exercițiul 2
I Creez un model de matriță cu o uniformă
I şi subordonarea eterogenă a elementelor.
eu
I * \LUar al patrulea. Învățați să înțelegeți flexibilitatea
I---
I O formă de design modern, chiar și în totalitatea sa absolută, păstrând în același timp integritatea, trebuie să se poată dezvolta.

Aceasta se numește flexibilitate. Această proprietate aduce dezvoltările moderne de design mai aproape de formele și organismele naturale vii, care, schimbându-se, nu își pierd integritatea.
Dacă vorbim de flexibilitate în raport cu compoziția, aceasta este percepută prin mișcarea mecanică sau vizuală a formei, adică dinamism. Uneori, este completată de astfel de modificări fizice ale formei care apar în spațiu și timp datorită rearanjarii elementelor, cum ar fi rotația, deplasarea, scăderea, adăugarea și altele.
În designul modern, metoda de schimbare a formei bazată pe o combinație diferită a acelorași elemente, care se numește combinatorie, este foarte utilizată. În combinatorică, forma se dezvoltă liber în spațiu, adică este un sistem de design deschis care se poate adapta la cerințele funcționale și artistice în schimbare.
Sistemele de proiectare similare sunt construite pe baza unei combinații a două tendințe opuse - individualizarea (pastrarea caracteristicilor) și universalizarea (subordonarea sarcinilor comune) a formei (Tabelul 18).
Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
eu-----------

Tabelul 18
Tehnici de bază pentru construirea compozițiilor flexibile

Recepție	Conținutul recepției
„Cărămizi”	Ordinea „celulară” este stabilită ca urmare a elementelor de pliere identice ca formă
„Designer”	sunt asamblate prin noduri de andocare comune
„Matryoshka”	formează sisteme închise care se schimbă în interiorul lor
„Schimbarea”	Forma își schimbă poziția și funcțiile
„Transformare”	Aspectul formei este direct legat de unele dintre funcțiile sale dinamice (coborâre, pliere, umflare și așa mai departe)

Tocmai sistemele care sunt libere să se dezvolte liber (flexibile) sunt folosite în ornamentația grafică și plasticitatea ornamentală, pe baza lor se creează așa-numitele sisteme de raport formate din elemente identice (Fig. 29).
Una dintre cele mai eficiente variante de combinatorie este schimbarea elementelor în cadrul unor grile modulare geometrice (pătrate, dreptunghiulare, triunghiulare, în formă de romb, hexagonale), din care puteți crea ochiuri și zăbrele, atât structuri compozite plane, cât și volumetrice. Ei sunt capabili să se dezvolte în diverse direcții de coordonare.
i i o S f
eu o
II § co 1
Pentru a facilita procesul de asamblare a structurilor combinatorii, este posibil să se utilizeze elemente mai simple, forme deschise și să se păstreze scara invariantă, care este responsabilă de schimbarea structurii. Simplificați aspectul și modularitatea, multiplicitatea dimensiunilor în toate coordonatele unificate nodurile de conexiune.
Este mai ușor să construiți o compoziție flexibilă cu condiția ca forma exterioară să nu depindă de baza constructivă.

Flexibilitatea duce la modificări organice ale formei de design. Nu numai designul poate fi modificat, ci și culoarea, materialul și chiar funcția utilitara a formei (Tabelul 19).

Tabelul 19

Tipuri de modificare

Tipul modificării	Caracter
Incompletă	Reformare parțială
Complete	Tranziția formei „vechi” la o stare complet nouă
Metamorfoza	Schimbarea formei dincolo de recunoaștere

Tine minte!

Schimbarea unei proprietăți nu o schimbă neapărat pe cealaltă. De exemplu, forma externă poate rămâne aceeași, structura internă se poate schimba.

Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei

\Orez. 29, Elaborarea unei compoziții de raport

eu---------

ζ Exercițiul 1)

Efectuați o modificare incompletă prin dezvoltarea unui semn plastic pe baza simbolului grafic.

Q Exercițiul 2)

Metamorfozează o imagine iconică folosind o serie de forme grafice intermediare, transformând-o într-o stare compozițională complet nouă.

a cincea. Nu uita organic

Formele naturale, care atrag designerii moderni prin perfecțiunea lor, cu siguranță pot și ar trebui să fie un exemplu de urmat. Dar nu este vorba despre imitația mecanică, ci despre reflecția creativă și transformarea naturală în continuare a formelor de design. Acesta este organic.

Formele naturale pot fi înțelese, analizate în diverse direcții. Proiectantul poate fi interesat de structura (morfologia) bioformelor și modelele de modelare constructiv-plastică (tectonică), și caracteristicile mișcării biostructurilor și plasticitatea organismelor vii, culoarea lor, proporționalitatea structurii.

Noile forme de design pot fi create regândind diverse forme naturale - spirală, decorative, flexibile și așa mai departe.

Principiile bionicii constructive ajută la rezolvarea celor mai complexe probleme de proiectare astăzi.

Care este baza compoziției organice în design? Este posibil să se identifice modele obiective de formare a sistemelor de design funcțional și artistic integral? Cum se extinde gama de utilizare a mijloacelor compoziționale și artistice ale sistemelor de proiectare a clădirilor?

Bionics răspunde la aceste întrebări și la multe alte întrebări.

ζ Exercițiul 1)

Creați o compoziție plastică tridimensională în care să fie cuprinsă morfologia unor plante și insecte:

1. Urechi.
2. Floare.
3. Buburuza.

J 4. Libelule.

! C EXERCIȚIUL 2)
I Creez o compoziție plastică tridimensională conform
1 analogii de colorare:
I 1. Buburuza.
I 2. Crini.
I 3. Leopard.
eu
I Pasul șase. Înțelegem figurativitatea
! ---
I Toate tipurile de activitate artistică au ca scop aducerea la viață a unei idei artistice. I Aceasta, de fapt, este imaginea oricărei compoziții. I Cu cât imaginea este mai interesantă și mai precisă în formă, cu atât capătă mai multă expresivitate artistică.
În creativitatea de design modern, unde impactul emoțional și estetic al diferitelor forme utilitare este în prim-plan, imaginea este unul dintre principiile fundamentale în formarea compozițională a formei.
Cel mai dificil lucru în armonizarea structurii figurative este că fiecare dintre imaginile formei de design este de natură contradictorie-duală și reprezintă o unitate de elemente esențial opuse (Tabelul 20).
Aceste componente sunt de obicei prezentate în perechi:
O obiectiv - subiectiv;
θ general - singur;
© rațional - emoțional;
0 semnificativ - formal.
Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
În creativitatea designului, figurativitatea armonioasă a formei implică unele trăsături specifice. Forma de design figurativ ar trebui să fie:
1) condițional (nu în aspect utilitar, ci în aspect artistic și spiritual).
Dacă forma ar trebui să fie vizuală, clară, poate fi apropiată de picturală, amintind de un obiect real.
eu-----------

eu

= □
? f
Tabelul 20
Esența și modalitățile de armonizare a structurii figurative a formei
Componentele imaginii Esenţa Natura componentei Modalităţi de armonizare Natura imaginii
Obiectivitate Relația inerent ideală cu forma de design ca obiect al realității, care include relația dintre mulți oameni Absolut Eliminați diferența (contradicția) extremă dintre esența obiectivă și subiectivă a imaginii Adevărat
Subiectivitatea Atitudine subiectivă față de forma de design a autorului și a fiecărui spectator care o percepe Relativ
generală într-o formă figurativă a unei orientări stilistice generale, în consonanță cu timpul său Absolut Pentru a preveni ca unul dintre ele să prevaleze în formă, astfel încât forma să nu aibă un caracter fals stilistic sau pur de gust Imaginea capătă trăsături stilistice în general semnificative (trăsături tipice) şi în acelaşi timp originalitate artistică

O singură Încarnare în forma figurativă a lecturii unicului său autor

Rațional   Ideea formării rapide a formei trebuie să fie întruchipată în formă figurativă
Emoțional Viziunea intuitivă a autorului ar trebui să fie întruchipată într-o formă figurativă.relativ
f

Ì i
eu
i o §
f i
§
§
S
97
eu
CREATIVITATE DE DESIGN i ΓΙ
Componentele imaginii Esenţa Natura componentei Modalităţi de armonizare Natura imaginii
Semnificativ   Într-o formă figurată, sensul trebuie întruchipat
Absolut Este necesar să se înlăture contradicția dintre sens și formă O imagine holistică, extrem de expresivă
Formală   O imagine trebuie să aibă o formă adecvată
Și dacă principala cerință pentru o formă este viteza I a percepției sale chiar și de la distanță mare, ea în expresia sa extremă poate fi un simbol convențional, abstract.
I Dar o formă de design cu adevărat armonioasă este întotdeauna vizuală și în același timp simplă, concisă, trebuie să fiu rapid perceput și clar înțeles; eu
I 2) condiționat funcțional (convenient, pro-
I chnoy, economic).
7 Ideile conținute în forma de design trebuie să răspundă atât nevoilor materiale, cât și spirituale ale unei persoane, adică forma de design trebuie să fie confortabilă și frumoasă;
Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
3) întruchipat material. Cel mai expresiv, această trăsătură se manifestă atunci când materialul este folosit în legătură directă cu dezvăluirea sistemului artistic-figurativ cuprins în formă;
4) cu un anumit caracter stilistic. Fiecare formă de design ar trebui să exprime anumite caracteristici de stil ale vremii;
5) stăpânit în timp. Imaginile unei forme de design pot fi înțelese nu imediat, ci în timpul funcționării. Dacă forma devine învechită din punct de vedere moral, va fi îmbunătățită sau reconstruită.
ζ Exercițiul 1
Analizați forma de design care credeți că este perfectă în ceea ce privește imaginile sale. Gândiți-vă la modul în care contradicțiile sunt rezolvate în ea.
eu----------
I 98 ►
eu
CREATIVITATE DE DESIGN
=-------------n
între obiectiv și subiectiv, general și singular, rațional și emoțional, semnificativ și formal.

ζ Exercițiul 2)
Alegeți un obiect real și creați pe baza lui, mai întâi o imagine apropiată de naturală și apoi un simbol condiționat, abstract.
(Exercițiul 3)
Luați un obiect care credeți că este învechit. Desenați cum l-ați putea îmbunătăți astfel încât să îndeplinească cerințele vremii.
\Pasul șapte. Menținerea integrității
Puterea impactului unei forme de design se manifestă cu cât este mai puternică, cu atât este mai strânsă legătura dintre mijloacele și metodele de construire a compoziției sale, adică mai expresiv caracterul său general. Integritatea se exprimă în structura figurativă a formei, în proporțiile sale, în caracteristicile de scară și așa mai departe.
Modalități de a obține integritate:
Despre combinarea în structura ritmică a formei de plastic și a seriei de culoare;
θ păstrarea proporțiilor legate de forma în ansamblu și de părțile sale;
© respectarea subordonării elementelor;
0 stabilirea unităţii în diversitate;
© armonizarea elementelor;
© consistența (analiza, construcția formei, luând în considerare influența diferiților factori funcționali și artistici asupra acesteia).
Tine minte!
pentru a asigura unitatea unei compoziții formate din elemente contrastante, este necesar să se stabilească o legătură între ele prin cel puțin o caracteristică (de exemplu, diferite ca culoare, pot avea o asemănare în dimensiune sau formă), nu este necesar să se obțineți integritatea compoziției folosind doar elemente simple, egale, în acest caz, integritatea se va limita cu monotonia.

Pentru a potrivi articole, puteți:
0 localizarea și mărirea formelor;
'   0 reduce numărul de elemente;
'   0 elemente de grup în jurul centrului principal;
'   0 efectuează nuanță („întinderea” culorii în cadrul unora
' o scară);
I 0 fac o articulare fina a suprafetei;
j 0 pentru a efectua tratarea suprafeței cu textura fină.
1   Ține minte!
1   Calitatea specifică a unei abordări de sistem
I   este versatilitatea sa.
I   Metoda sistemului se extinde nu numai la forma,
I dar și asupra ansamblului, care constă din mai multe forme,
Eu   acţionând în agregat ca elemente
Am   extins compoziția.
I-- ----
eu
Q Exercițiul 1
Alege un obiect care este armonios în opinia ta și analizează-l din punct de vedere al integrității. Observați cum se realizează.
D Exercițiul 2~^)
Creați o compoziție de elemente contrastante, realizând integritatea cu culoarea.

Ç Exercițiul 3
Creați o compoziție prin obținerea consistenței elementelor prin grupparea în jurul centrului principal.
Controlați sarcinile practice pe tema „Principii generale ale formării compoziționale și artistice a formei”
Secțiunea 3. Principii generale ale educației compoziționale și artistice a formei
Opțiunea 1.
1 Folosind diverse forme grafice, construiți o compoziție, respectând principiul lor
eu----------

subordonare structurală cu o anumită dominantă.
(2) Efectuați o compoziție „flexibilă”, deschisă, folosind forme de plastic. Bazat pe elemente modulare.
(3) Construiți o compoziție formală grafică pe tema „Primăverii”.
Opțiunea 2.
F Modelați mai multe structuri plastice care s-ar corela cu diferite modele de formare a formelor în natură.
f Să creeze o structură compozițională grafică complexă, folosind diferite mijloace compoziționale și subordonând-o principiului „integrității”.
® Construiți o compoziție formală grafică pe tema „Toamna”.
Opțiunea 3.
• Modelați mai multe structuri grafice care s-ar corela cu diverse modele de formare a formelor în natură.
Φ Folosind diverse forme plastice, construiți o compoziție, respectând principiul subordonării lor structurale cu o anumită dominantă.
(3) Construiește o compoziție formală grafică pe tema „Vara”.
Opțiunea 4.
F Simulați o compoziție plastică cu formarea de sisteme închise, dar în schimbare în interiorul lor (efectul „matryoshka”).
F Pentru a crea un model al unei forme de proiectare care să folosească principiul natural al structurii proporționale.
® Construiți o compoziție formală grafică pe tema „Iarna”.
Câteva exemple de dezvoltări moderne de design bazate pe utilizarea principiilor discutate mai sus sunt prezentate în figurile 30-59.

! ȘI
\Fig, 37. Publicitatea exterioară a cafenelei „Londra”

eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

eu----------

eu

= □
CREATIVITATE DE DESIGN
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
MASTATSKI KAMBII LA Babruisk

MpSGATSKI KYAMBINYAT Bobruisk
^Fig. 34. Dezvoltarea unui semn pentru uzina de artă din Bobruisk
eu----------

eu

= n
\Orez. 35. Dezvoltarea unui logo pentru studioul de design „Longvi”

eu
eu
eu
eu
eu
eu
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
eu--------

Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
eu----------

eu 110
eu
CREATIVITATE DE DESIGN
=   P
* \orez. 42. Design interior al cafenelei „Ptich”
CREATIVITATE DE DESIGN I
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
112
CREATIVITATE DE DESIGN
F
I f ή o o ■6 g o
3 f
\Orez. 45. Design peisagistic al cafenelei Ptich
eu
f i
O
§
f Ő
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu

II
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
eu
CREATIVITATE DE DESIGN I [~^
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial

Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
Orez. 51. Proiect de design al cafenelei de vară „Bunica mea engleză”
CREATIVITATE DE DESIGN
\Orez. 52 Proiect de design al cafenelei de vară „Grunwald”
\Orez. 53. Proiect de design al unei cafenele de vară
CREATIVITATE DE DESIGN | [~^
eu
eu
eu
eu--------------\
1118 -------K _______________________ CREATIVITATE DE DESIGN
eu V-H
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
CREATIVITATE DE DESIGN | |~^
agentie turistica
Diverse dezvoltări grafice, volumetrice, de design spațial
eu--------
eu 120
CREATIVITATE DE DESIGN
GD FOTOGRAFIE
Capitol

Artă dăruită de știință
Precizie și rafinament.
Fotografiile sunt considerate a fi născute la 7 ianuarie 1839, când fizicianul francez D. Arago a făcut un raport la Academia de Științe din Paris că artistul și inventatorul L. Daguerre a venit cu o metodă acceptabilă de „pictură în lumină”, deși inventatorul J. Niepce făcuse deja experimente similare chiar mai devreme. Cu toate acestea, adevărata glorie a venit în fotografie, când deja la începutul secolului XX s-a transformat dintr-un mod simplu, foarte precis și rapid de fixare a realității într-o artă, originală și rafinată.
Îmbunătățirea mijloacelor tehnice de fotografie de peste un secol a extins semnificativ posibilitățile creative ale artiștilor foto, a accelerat procesul de creare a fotografiilor. De la camera obscura la camerele digitale moderne, de la dagherotipuri la sofisticarea computerelor moderne, toate acestea sunt doar o latură tehnică a problemei. Cerințele generale pentru calitatea fotografiilor cu adevărat artistice, și mai ales pentru compoziția lor, dezvăluirea imaginilor fixe, ca în toate celelalte forme de artă, mai vechi și mai tinere, de fapt, au rămas neschimbate. Există principii și legi fără de care fotografia nu va avea valoare artistică.
Dacă ai studiat cu atenție prima parte a acestei cărți, dedicată creativității în proiectare, ai învățat legile și principiile creării de compoziții perfecte, armonioase în design, îți va fi mult mai ușor să lucrezi în fotografie, care, apropo, este foarte strâns legată de creativitatea de design astăzi.
Imaginea în fotografie, ca și în design, ca și în alte forme de artă, este întotdeauna contradictorie și duală. În fiecare imagine fotografică, fie că este vorba despre un portret, un peisaj, o natură moartă sau un alt gen de artă fotografică, obiectivul coexistă întotdeauna.

FOTOGRAFIE

și subiectiv, general și singular, rațional și emoțional, semnificativ și formal.
Principiile utilizării în creativitatea de design și fotografie a unor astfel de mijloace artistice de construire a unei compoziții ca punct, linie, punct, culoare sunt de asemenea apropiate.
Odată ce ați învățat cum să armonizați forma de artă în design, le veți putea aplica cu succes și în fotografie. La urma urmei, compozițiile fotografiilor atât alb-negru, cât și color pot fi bazate pe nuanțe și contrast, fi statice și dinamice, au un anumit metru și ritm, relații și proporții, dimensiune și scară.
Credem că cititorii atenți și cu adevărat interesați vor putea regândi cu ușurință legile creării unei compoziții armonioase învățate din exemplul designului pentru a le aplica în domeniul fotografiei.
În această parte a cărții ne vom concentra asupra unor aspecte specifice fotografiei în crearea unor compoziții și imagini perfecte.
Se va pune accent pe utilizarea mijloacelor moderne de creare a unor lucrări fotografice precise și sofisticate.
Cu toate acestea, mai întâi merită amintit că există:
- fotografia alb-negru, unde luminozitatea, diferentele de culoare in detaliile unui obiect sunt transmise in negru, alb, precum si nuante de gri intermediare intre ele;
- fotografia color, unde luminozitatea si diferentele de culoare se transmit in culori apropiate de naturale;
- fotografia digitală, care permite nu numai obținerea unei imagini color de înaltă calitate, ci și corectarea acesteia folosind un computer;
- fotografia stereoscopică, când se obțin imagini fotografice, la vizualizare, se creează o senzație de tridimensionalitate;
- holografia, când se obține o imagine aproape adecvată subiectului.

Principiile creării unei compoziții în fotografie sunt foarte strâns legate de subiect și, prin urmare, de genul fotografiei rezultate. Prin urmare, în această parte a cărții, se va acorda destul de multă atenție specificului fixării diferitelor obiecte și modalități de a crea imaginile dorite. Din păcate, volumul acestei publicații nu permite să ne gândim la astfel de tipuri de fotografii.

toografie, cum ar fi stereoscopică sau holografia. Cu toate acestea, principiile creării unei compoziții perfecte, asimilate pe exemplul imaginilor plate, pot servi drept diapazon atunci când se lucrează cu imagini stereo și holografice.
Diferența dintre un fotograf și o persoană cu o cameră este că fotograful este capabil să observe ceea ce alții nu acordă atenție, știe să compună o fotografie într-un mod interesant, să vadă scena din unghiul potrivit. Acest lucru este greu de predat. Acesta este un talent, o perspectivă. Dar există câteva legi și principii generale care te pot ajuta să faci fotografii foarte bune. Și cine știe, poate în timp o persoană cu un aparat de fotografiat își va arăta talentul de fotograf.
*~\Pasul unu. Alegerea unui mod de fotografiere
Fiecare fotograf profesionist își imaginează rapid cum ar trebui să fie fotografia rezultată și știe cum să selecteze parametrii de fotografiere.

Atât filmul, cât și camerele digitale luminează filmul sau elementul fotosensibil. În acest caz, cantitatea de lumină care pătrunde în interiorul camerei depinde direct de:
1) timpul în care oblonul este deschis;
2) deschiderea relativă a diafragmei;
3) Sensibilitate ISO.
Tine minte!
cu cât deschiderea relativă a diafragmei este mai mare, cu atât mai repede intră cantitatea necesară de lumină și luminează elementul fotosensibil (film). Cu toate acestea, valorile diafragmei mai mici (f/2.0 sau f/4.0) produc o imagine mai mică decât diafragmele mai mari (f/8.0 sau (f/11.0). Viteza de expunere mai mică (1/250 sau 1/400) are ca rezultat mai puțin neclar. imagini decât mari (1/60 sau 1/30).
Dacă trebuie să fotografiați în condiții de lumină scăzută, prin creșterea sensibilității ISO (să zicem, de la 50 la 200), puteți permite elementului fotosensibil să capteze mai multă lumină în mai puțin timp, caz în care este permisă utilizarea unui timp de expunere mai mic. și o valoare mai mică a diafragmei, totuși, în Ca rezultat, poate apărea zgomot digital suplimentar.

Sarcina principală pe care trebuie să o rezolve toți cei implicați în fotografie este obținerea profunzimii și clarității corecte a imaginii în anumite condiții de iluminare.
Pentru a evita „încețoșarea” imaginii, atunci când obiectivul trebuie deschis mai mult la o valoare mică a diafragmei, puteți fixa camera pe un trepied.
În modul de fotografiere automată, camera în sine setează valoarea diafragmei relative a diafragmei și viteza obturatorului (Fig. 60-62).
În unele camere digitale, o anumită valoare a sensibilității ISO poate fi, de asemenea, setată automat, ținând cont de cantitatea de lumină incidentă și de balansul de alb.
Dar în modul automat, nu puteți modifica compensarea expunerii, bracketingul automat, măsurarea expunerii sau focalizarea.
Dar, în modul creativ, puteți selecta valoarea necesară a diafragmei și viteza obturatorului. Și apoi camera selectează deja independent valorile necesare ale altor parametri (Fig. 63-64).
În modul manual, puteți seta toate parametrii

metri manual și, ca rezultat, obțineți o mulțime de efecte artistice originale (Fig. 65).
Ç Exercițiul 1
Faceți fotografii ale aceluiași subiect utilizând diferite moduri de fotografiere:
a) automată;
b) creativ;
c) manual.
Analizați caracteristicile compoziției
și calitatea imaginilor rezultate.
3 Exercițiul 2 L

Folosind o valoare mică a diafragmei, creați o imagine „încețoșată” a subiectului.
FOTOGRAFIE
123
*~\Pasul doi. Compunem cadrul și învățăm cum să schimbăm rapid parametri importanți
După găsirea și specificarea valorilor parametrilor necesare, puteți începe conectarea. În fotografia digitală
Orez. 62. Fotografie realizată în modul de fotografiere automată
FOTOGRAFIE
126
Sectiunea 1.
Artă dăruită de știință
\Orez. 63. Fotografie realizată în modul de fotografiere creativ
\Orez. 64. Fotografie realizată în modul de fotografiere creativ
FOTOGRAFIE
\Orez. 65. Fotografie realizată în modul de fotografiere manuală
τοαππαραταχ poate fi produs în două moduri - folosind un vizor optic sau un LCD
ecran.
Cu toate acestea, dacă există un vizor care nu este legat de obiectiv, scena capturată poate fi distorsionată. În acest caz, cu cât subiectul este mai departe de obiectiv, cu atât este mai puțină distorsiune.
Dar pe ecranul LCD, imaginea devine neclară când lumina este prea puternică.
Modul de vizualizare vă permite să reglați cadrul (Fig. 66).
Pentru a putea surprinde întotdeauna rapid și precis o scenă importantă, trebuie să-ți studiezi bine camera.
Dacă nu l-ați folosit de mult timp, nu fiți prea leneș să efectuați din nou următorii pași:
0 studiați setările camerei și simbolurile acestora; 0 restabilește valorile implicite ale parametrilor;
0 verificați modificarea balansului de alb:
0 verificați modificarea sensibilității ISO;
0 verifica schimbarea modului de expunere;
0 verificare flash;
0 acordați atenție alegerii modului de măsurare a expunerii; 0 verificați alegerea punctelor focale:
128
Sectiunea 1.
Artă dăruită de știință
\ Orez. 66. Fotografie cu o imagine neclară a obiectului
verificați utilizarea funcției de reducere a efectului de ochi roșii;
verificați modificarea compensării expunerii;
verificați modificarea altor parametri.
ζ Exercițiul 1
Pentru a vă controla, porniți cronometrul și faceți următoarele.
1. Selectați un mod de fotografiere potrivit pentru portret.
2. Porniți blițul astfel încât să obțineți efectul unui „bliț de completare” (adăugați puțină lumină la ceea ce este).
3. Verificați dacă este activată reducerea efectului de ochi roșii.
4. Faceți valoarea sensibilității egală cu
100 (conform ISO). Acest lucru va face posibilă reducerea la minimum a zgomotului digital.
5. Comparați balansul de alb cu fotografia cu bliț.

6. Verificați toate valorile. Ele ar trebui să se potrivească cu efectul dorit.
7. Setați modul de expunere pentru a se potrivi la fotografierea peisajelor seara folosind un trepied.
8. Setați valoarea minimă a expunerii ISO (50, 100). În acest caz, imaginea va fi de cea mai bună calitate.
9. Verificați echilibrul de alb setat.

Toate operațiunile de mai sus nu ar trebui să vă dureze mai mult de 20 de secunde.

*~"\Pasul trei. Selectați subiectul

Unicitatea fotografiei ca formă de artă constă tocmai în autenticitatea sa, natura documentară și, în același timp, respectarea principiilor de aranjare corectă, înaltă artă și imagini. Fotografii spectaculoase pot fi făcute nu doar pe insule îndepărtate, pline de exotice, ci și acasă, în curte. Este suficient să vezi neobișnuit, interesant în obișnuit, să compui rama într-un mod original și să-l repari în timp, cu calitate înaltă.

Asadar, daca esti acasa, poti compune si fotografia intr-un mod original: o vaza cu flori; bol cu fructe; plante de apartament; mâncare și așa mai departe.

În același timp, puteți experimenta și cu iluminarea (naturală și artificială).

Ieșind în curte, puteți repara colțurile curții, copaci (în diferite momente ale zilei și în diferite momente ale anului), scene interesante.

În modul macro, puteți face fotografii cu gândaci, fluturi, păianjeni, flori și chiar petale individuale, ciuperci și așa mai departe într-un mod foarte original. Nu uitați că atunci când faceți fotografii macro, trebuie să vă ghemuiți și să îngenuncheați.

Fotografii foarte originale pot fi făcute la grădina zoologică. Vor fi mereu neașteptate.

Cu toate acestea, este mai ușor și poate chiar mai interesant să fotografiezi animale de companie cunoscute. La urma urmei, descoperirea noului în familiar, a neașteptatului în obișnuit este atât de interesantă!

Este foarte greu să rezistați și să nu fotografiați o priveliște interesantă de pe geamul unei mașini în mișcare. În acest caz, viteza obturatorului nu trebuie să depășească 1/30 de secundă. Nu vă fie teamă de „încețoșarea” cadrului, care transmite bine dinamica mișcării.

Marile orașe, locurile istorice, clădirile antice sunt și ele interesante pentru filmări.

ζ Exercițiul 1)

Alege originalul. interesant pentru tine<>b7?ect, de exemplu o vaza cu flori.

("((Fotografiați-l dimineața, după-amiaza
(indiferent când este iluminat prin perdele, când
- iluminat negru, sub iluminat artificial 'construiţi, cu o lampă de podea, o lumânare.

Comparați fotografiile primite.

ζ Exercițiul 2 J

(faceți fotografii în mai multe colțuri ale ◄

< h la c)a dimineața, seara. Analizați compozițiile > de/și/ pozele realizate. Daca se poate /
corectați-le cu un computer.

ζ Exercițiul 3)

('< h - Aprinde o imagine „încețoșată” de pe geamul mașinii. Corectează-i compoziția pe computer.

*^\LUar al patrulea. Învățarea regulilor de încadrare

1. „Regula treime”.

Fiecare fotograf ar trebui să cunoască această regulă. Zona vizorului camerei (sau ecranul LCD) este împărțită mental în nouă secțiuni (ca într-un joc de tic-tac-toe). Orientarea nu contează. Această grilă este cea care ajută la compunerea corectă a cadrului. Dacă există o linie de orizont în cadru, aceasta trebuie să se potrivească cu una dintre liniile orizontale ale grilei imaginare. Focalizarea la fotografiere ar trebui să corespundă unuia dintre punctele de intersecție ale liniilor grilei.

2. Regula de aranjare a imaginilor cu păstrarea liniilor, formelor și modelelor.

Într-o fotografie figurativă de înaltă calitate, nu numai obiectul principal este întotdeauna vizibil, ci și linii suplimentare, forme, modele care completează compoziția și ajută la perceperea obiectului principal ca imagine.

3. Regula fotografierii unui obiect într-un cadru.

Ca un cadru natural, pot fi folosite ramuri de copaci care stau pe părțile laterale ale obiectului, fereastra mașinii din care se desfășoară filmarea, oamenii care înconjoară personajul principal și așa mai departe. Acest lucru ajută la concentrarea asupra imaginii principale.

4. Regula de fotografiere a obiectului principal sau a fundalului.

Când începeți să fotografiați, trebuie să decideți imediat ce este cel mai important pentru dvs. - subiectul sau fundalul. Dacă în procesul de fotografiere nu ați reușit să obțineți combinația dorită, de exemplu, o scenă și cerul, puteți apela la ajutorul unui editor grafic care vă va ajuta să combinați obiectul cu fundalul dorit.

5. Regula fotografierii cu încadrare.

Uneori este mai interesant să lăsați nu întregul obiect în cadru, ci doar un fragment separat. De exemplu, când fotografiați un chitarist, îi puteți lăsa doar mâinile în cadru, iar când fotografiați un copil, doar fața lui.

6. Regula de fotografiere folosind diferite poziții ale camerei.

Amintiți-vă că puteți face fotografii nu numai cu orientare verticală și orizontală, ci și în unghi. Acest lucru vă va ajuta să faceți o fotografie cu o compoziție diagonală originală.

7. Regula de a trage din puncte diferite.

Punctul standard de observație este considerat a fi punctul de înălțime de creștere a fotografului (Fig. 67). Dar la urma urmei, orice obiect poate fi fotografiat atât de sus (Fig. 68), cât și de jos (Fig. 69). Acest lucru va ajuta la crearea unor compoziții și imagini foarte originale.

8. Regula de utilizare a propriilor idei originale de layout.

Odată ce ați stăpânit regulile de bază de compoziție, puteți experimenta cu iluminarea, distanța subiectului, unghiul de vizualizare, adâncimea câmpului și așa mai departe.
ζ Exercițiul 1
Fotografiați un peisaj cu o casă mică sau un copac folosind „regula treimii”, astfel încât linia orizontului să coincidă cu una dintre liniile orizontale ale unei grile imaginare.
\Orez. 67. Vedere a unui obiect (mașină) dintr-un punct standard

\Orez. 68. Vedere a obiectului de sus
Q Exercițiul 2 Ί
Faceți o fotografie a unui obiect de pe geamul unei mașini parcate în așa fel încât fereastra acestuia să fie percepută ca un cadru.
ζ Exercițiul 3
Faceți o fotografie chitaristului astfel încât doar mâinile și chitara să fie în cadru.

ζ Exercițiul 4~^)
Faceți o poză a unui obiect pe care îl cunoașteți bine din diferite puncte - dintr-un punct standard, întins, de la înălțime. Comparați imaginile. Acolo unde imaginea subiectului este dezvăluită cel mai clar, clar.
Q Exercițiul 5 j
Veniți cu câteva tehnici originale de creație pentru a crea o fotografie originală a unui subiect familiar.
Q Exercițiul 6 j
Luați un album foto al unuia dintre artiștii fotografi celebri și, după ce ați găsit fotografia originală, analizați care dintre regulile a influențat cel mai mult crearea imaginilor, care este secretul unei compoziții armonioase, ce anume în aspect poate fi numit original ideea autorului. Încercați să repetați acest truc.
*~~\Pasul cinci. Lucrul cu focalizare și expunere
Distanța focală (distanța de la elementul fotosensibil la centrul optic al lentilei, exprimată în milimetri) este destul de importantă la crearea compoziției unei viitoare fotografii. Cu cât este mai mare, cu atât obiectele din fotografie vor apărea mai aproape și unghiul de vizualizare va deveni deja. Este distanța focală care determină scara care corespunde percepției dvs. asupra imaginii prin vizor.
Pentru a schimba distanța focală, puteți folosi duze speciale, zoom digital și alte trucuri.
Fotografierea se poate face în următoarele moduri: 0 Unghi larg (distanță focală minimă).
Acest lucru are ca rezultat cel mai larg unghi de vizualizare posibil.
0 cu distanță focală medie:
0 cu un teleobiectiv (distanță focală maximă):
0 folosind zoom-ul digital:
0 în unghi larg cu schimbarea perspectivei.

Fotografii cu experiență știu că calitatea unei fotografii depinde de expunerea corectă, care depinde de cât de potrivită este iluminarea.
Cele mai neplăcute momente pentru crearea unei expuneri adecvate sunt:
0 iluminare prea puternică a obiectului;

0 contrast prea puternic între zonele luminoase și întunecate: 0 iluminare insuficientă a obiectului.
Blițul, filtrul, difuzorul pot ajuta în aceste cazuri.
Dar asistentul principal al unui fotograf experimentat este el însuși.
După ce a ales o locație de filmare, maestrul, în primul rând, va acorda atenție dacă iluminarea dată este suficientă pentru o expunere bună. Dacă nu, se va gândi la cum să schimbe situația, la ce oră din zi este mai bine să tragi, ce mijloace tehnice suplimentare să folosească.
tine minte!
Dacă aveți o gamă suficient de largă de expuneri, le puteți combina cu ajutorul unui editor grafic, iar un filtru special de densitate neutră pentru obiectivul camerei vă va ajuta în acest sens.

Momentul cel mai favorabil pentru fotografii spectaculoase este momentul apusului și al apusului, când lumina moale care se propagă sub un unghi ușor la suprafața pământului creează umbre neobișnuite și înviorează imaginile. Seara și orele de dimineață este cel mai bine să fotografiați obiectele în lumină directă, laterală sau în siluetă.
Este plăcut să faci poze cu cer albastru, mai degrabă decât cu cer alb.
Imagini originale, pline de viață, sunt obținute atunci când vremea se schimbă - de la vreme rea la claritate și invers.
Contoarele de expunere încorporate nu rezolvă problemele de expunere.
Cele mai dificile pentru tehnologie, după cum sa dovedit, sunt obiectele albe pe un fundal luminos și obiectele negre pe un fundal întunecat.
O persoană fără experiență cu un aparat de fotografiat, după ce a ascultat sfaturile orășenilor, nu va fotografia în lumină prea puternică, în lumină slabă, în ceață sau ceață. Dar la prânz poți folosi câteva umbre pentru ceva

X^Fig. 70. Fotografie cu ceață
pentru a evidenția detaliile. Și în ceață, fotomasteri își fac uneori cele mai reușite poze (Fig. 70).
Pentru a alege expunerea necesară, trebuie să înveți cum să-ți imaginezi rapid ce fel de fotografie vrei să obții în final, ce obiect trebuie evidențiat și cum și, cel mai important, ce fel de atmosferă ai dori să creezi.
Toate camerele digitale moderne au multe moduri de expunere diferite.
Și dacă sunteți serios în privința fotografiei, ar trebui să explorați în detaliu posibilitățile pe care acestea le oferă.
În acest caz, trebuie să vă gândiți întotdeauna ce fel de fotografie doriți să obțineți ca rezultat.
1. Modul automat:
a) un mod care vă permite să modificați valorile unor parametri;
b) un mod care nu permite modificarea valorilor parametrilor.
Aceste moduri ar trebui alese atunci când trebuie să obțineți rapid o fotografie cu o expunere bună.
2. Mod prioritate deschidere.
Folosind acest mod, este suficient să selectați și să setați valoarea dorită a diafragmei. După această fotografie

unitatea va selecta automat viteza obturatorului care este necesară pentru a obține o expunere bună. Acest mod este de preferat dacă principalul lucru pentru autor este adâncimea câmpului.

3. Modul de prioritate declanșator.

Prin setarea timpului de expunere, puteți fi sigur că camera în sine va alege valoarea diafragmei necesară pentru o expunere de înaltă calitate. Acest mod este util atunci când trebuie să fotografiați un vehicul în mișcare sau să controlați cât de neclară este imaginea.

4. Moduri creative pentru peisaje, portrete, sport.

Acestea sunt moduri foarte utile pentru fotografi începători. Dar pentru fotografierea creativă, este mai bine să utilizați alte moduri. De exemplu, camera în sine selectează parametrii pentru fotografierea unuia sau altui tip de portrete. Dar dacă trebuie să faceți un portret creativ, este mai bine să preferați modul de prioritate a diafragmei.

5. Modul manual.

Acest mod ar trebui folosit dacă doriți să aveți control total asupra tuturor parametrilor camerei.

FOTOGRAFIE

Este foarte important să cunoașteți modurile de măsurare a expunerii. Acest lucru este pentru a controla modul în care camera dvs. determină caracteristicile de iluminare atunci când fotografiați. De obicei sunt utilizate matrice (evaluative), ponderate în centru, punct și altele. Când analizați rezultatele fotografierii, este foarte productiv să folosiți o histogramă, prin care puteți determina exact unde valoarea expunerii a fost prea mare. O histogramă este un grafic bidimensional care vă ajută să evaluați intervalul de luminozitate dintr-o imagine. Dacă ceva din imaginea rezultată nu vi se potrivește, puteți retrage.

Tine minte!

atunci când alegeți o expunere, trebuie să excludeți acele setări care fac zonele luminoase ale imaginii să pară doar albe. Ele sunt utilizate numai dacă este necesar să salvați imaginea de la detalii suplimentare. Zonele întunecate pot fi procesate folosind un editor grafic.

Q Exercițiul 1 J

Utilizați diferitele moduri pentru a încerca să faceți fotografii interesante, de înaltă calitate, cu subiecte familiare, în condiții incomode, prea luminoase, contrastante și cu lumină scăzută.

ζ Exercițiul 2)

Folosind diferite moduri, faceți fotografii în ceață sau ceață cu expunere și compoziție originale.

ζ Exercițiul 3

Folosind diferite moduri, faceți fotografii originale la răsărit și la apus

Ç Exercițiul 4

Pentru a vă asigura că chiar și o imagine dificil de fotografiat este clară, verificați în mod constant toate etapele creării acesteia.

Răspunde la următoarele întrebări

Care a fost exact obiectivul stabilit înainte de fotografiere (ce imagine este planificată să fie obținută ca urmare)? I Ce mod de expunere este selectat?

Cum sunt setate dimensiunile diafragmei și vitezele obturatorului?

Cum se selectează modul de focalizare automată și punctul focal?

Se va folosi un trepied?

Cum va fi folosită autodeclanșarea sau eliberarea prin cablu?

Cum va fi folosit blițul?
Cum se schimbă valoarea ISO?

\Pasul șase. Învățarea utilizării funcțiilor de accesibilitate
Dacă doriți să obțineți fotografii de înaltă calitate, nu ignorați diferitele caracteristici speciale ale camerei dvs.
De exemplu, într-o histogramă (un grafic bidimensional care ajută la estimarea intervalului de luminozitate a unei imagini), valoarea luminozității este reprezentată orizontal (de la negru absolut în stânga la alb absolut în dreapta). Și pe verticală - numărul de pixeli, caracterizat de unul sau altul nivel de luminozitate. Histograma este foarte utilă pentru aprecierea calității expunerii, deoarece iluminarea puternică nu distorsionează acuratețea parametrilor, așa cum se întâmplă atunci când se judecă expunerea pe ecranul LCD. Pentru a vizualiza mai bine histograma, puteți utiliza un parasolar special pentru lentile de mărire.
Compensarea expunerii trebuie utilizată atunci când modul automat selectat nu oferă rezultatele dorite. Poate fi folosit și pentru a obține un anumit efect artistic.
Bracketingul automat vă va ajuta să schimbați rapid compoziția dacă este necesar.
Modurile de măsurare a expunerii, cum ar fi matrice (evaluative), ponderate centrală și punct, vă vor ajuta să faceți fotografii mai bune.
Când utilizați, de exemplu, modul matrice, trebuie să:
0 definiți aspectul fotografiei;
0 setați parametrii camerei;
0 compuneți o fotografie și examinați-o pe ecranul LCD;
0 mutați camera pentru a obține expunerea dorită;
0 blocare expunere;
0 Recompuneți imaginea și apăsați butonul declanșator

Focalizarea este de mare importanță în crearea unei compoziții.
De exemplu, dacă zona compoziției pe care ar trebui să se concentreze camera este decalată față de centru, camera trebuie să fie focalizată pe punctul care este decalat față de centru (Fig. 71).

\Orez. 77. Fotografia unui obiect cu zona principală decalată față de centru
De asemenea, puteți utiliza capacitățile blițului încorporat într-un mod foarte original.
Cu toate acestea, mai întâi merită să ne amintim deficiențele sale.
Plasarea blițului aproape de obiectiv face ca umbrele să se înmoaie sau să dispară cu totul. Când fotografiați oameni, blițul încorporat poate produce ochi roșii. Însă fotografiile de astăzi folosesc foarte des blițul pentru a obține efecte originale. De exemplu, flash-ul poate fi folosit:
O dacă doriți să reduceți intervalul de expunere la o valoare. care va fi suficient pentru ca camera să capteze detalii în zonele luminoase și întunecate ale imaginii;
θ dacă în subiect rămân umbre nedorite (blițul de umplere va ilumina aceste zone și va scoate în evidență detaliile lor);

θ când doriți să faceți o fotografie a unui subiect în mișcare (blițul va ilumina instantaneu subiectul cu un impuls luminos puternic).
D Exercițiul 1
Faceți o fotografie a unui obiect familiar. Utilizați histograma pentru a regla expunerea fotografiei.

(^ Exercițiul 2)
Faceți o fotografie în modul automat. Utilizați compensarea expunerii pentru a-i îmbunătăți calitatea.
(^ Exercițiul 3
Folosind focalizarea, faceți o fotografie a unui subiect familiar, cu condiția ca zona principală să fie decentrată.
ζ Exercițiul 4
Realizați câteva fotografii artistice folosind funcțiile blițului încorporate, cum ar fi micșorarea, blițul de umplere, fotografiarea unui subiect în mișcare.
\Pasul șapte. Alegerea accesoriilor suplimentare

Indiferent cât de avansată este camera dvs., pentru a obține fotografii cu adevărat creative, în cele din urmă va trebui să achiziționați câteva accesorii suplimentare.
De exemplu, un trepied este necesar pentru a putea face fotografii folosind o viteză mai mică a obturatorului, pentru a face fotografii în condiții în care este imposibil să fotografiați cu mâna. Dacă camera este montată pe un trepied, aceasta nu se va tremura. Datorită unui trepied, adâncimea câmpului poate fi maximizată, iar iluminarea insuficientă nu va mai fi un obstacol de netrecut (Fig. 72).
Pe lângă trepied, trebuie să alegeți capul de trepied potrivit.
Fotografii profesioniști folosesc adesea obiective suplimentare speciale care vă permit să schimbați distanța focală sau unghiul de vedere al obiectivului camerei.
Dacă aveți nevoie de un câmp vizual mai mic de 6 grade, alegeți un super teleobiectiv.
Dacă 6-23 de grade - un teleobiectiv.
Dacă 42-46 de grade - normal.

trepied
Dacă 53-84 de grade - unghi larg.
Dacă 94-118 grade - super unghi larg.
Dacă 170-220 de grade - „ochi de pește”.
Un alt tip de accesoriu pentru cei care urmează să ia fotografia în serios sunt filtrele.

1. Este necesar un filtru de protecție pentru a proteja lentila exterioară a lentilei de umiditate, praf și deteriorare. Cel mai adesea, se folosește un filtru care absoarbe ultravioletele și un filtru antireflex.
2. Un filtru polarizator este folosit pentru a reduce reflexiile și pentru a obține culori mai saturate (Fig. 73).
3. Filtrul de densitate neutră este folosit pentru a reduce cantitatea de lumină care lovește elementul fotosensibil al camerei. Redarea culorii nu se modifică.

4. Un filtru infrarosu ajuta la crearea unor efecte de stralucire neobisnuite.
Pe lângă filtre, este posibil să aveți nevoie și de inele adaptoare.
Tine minte!
De obicei, filtrul reduce unghiul de vedere al obiectivului, marginile sunt întunecate și fotografia poate arăta ca o vignetă. Utilizarea mai multor filtre este deosebit de periculoasă în acest sens. Pentru a preveni acest lucru, trebuie să utilizați un filtru cu un inel de creștere.
Pot fi necesare surse de lumină suplimentare.
Pe lângă blițul încorporat al camerei, acestea includ:
1) blitz extern;
2) bliț montat pe un suport;
3) bliț extern opțional;
4) bliț de studio;
5) lămpi cu incandescență
și așa mai departe.
Utilizarea unui bliț care produce mai puțină căldură ► decât alte produse de iluminat oferă o iluminare care are un balans de alb care se potrivește cu temperatura de culoare a luminii naturale. Drept urmare, culorile (mai ales cele cu nuanțe albastre) se transmit mai bine. De asemenea, blițul, spre deosebire de sursele de lumină constante, luminează subiectul doar pentru o perioadă scurtă de timp. Prin urmare, chiar dacă subiectul se mișcă, puteți face o fotografie de destul de înaltă calitate. Cu toate acestea, utilizarea anumitor surse de lumină depinde de sarcina la îndemână.

\Orez. 73. Fotografia folosind un filtru polarizant

Fotografii profesioniști au de obicei difuzoare, precum și diverse medii.
Toate aceste accesorii suplimentare extind foarte mult gama de imagini ale fotografiilor rezultate și afectează semnificativ compoziția acestora.

ζ Exercițiul 1
Faceți fotografii cu mâna și pe trepied ale aceluiași subiect. Comparați calitatea fotografiilor.
ζ Exercițiul 2
Faceți fotografii folosind o varietate de lentile opționale. Comparați rezultatele.
Q Exercițiul 3
Faceți fotografii unui subiect pe care îl cunoașteți bine folosind un filtru de protecție, un polarizator, filtre ND și IR. Comparați rezultatele.
ζ Exercițiul 4
Faceți fotografii ale aceluiași subiect folosind diferite surse de lumină. Comparați rezultatele.
Controlați sarcinile practice pe tema „Arta donată de știință”
Opțiunea 1.
F Pozați o floare de interior, astfel încât fereastra să fie percepută ca un cadru.
F Faceți o fotografie a peisajului. Utilizați histograma pentru a regla expunerea fotografiei.

F Faceți o fotografie creativă care credeți că are compoziția perfectă.
FOTOGRAFIE
Opțiunea 2.
• Fotografiați mâinile unei persoane creative (un artist cu o pensulă sau un creion, un dirijor cu bagheta de dirijor, un pianist cu o parte dintr-o tastatură și așa mai departe).
F Faceți o poză cu apusul.
F Faceți o fotografie originală și creativă la grădina zoologică.
146
Sectiunea 1.
Artă dăruită de știință
Opțiunea 3.
f Faceți o poză cu pâinea și cuțitul întins pe masă de sus.
(2) Faceți o fotografie a unei dimineți cu ceață.
® Faceți o fotografie creativă în curte.
Opțiunea 4.
F Faceți o fotografie a unui copac întins de la nivelul solului.
® Faceți o poză cu răsăritul soarelui.
® Faceți o fotografie creativă a biroului dvs.
Capitol!

Armonia compoziției cadrului
Realitatea figurativă.
Fiecare tip de fotografie presupune condiții speciale, atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere creativ. Prin urmare, studiind elementele de bază ale compoziției în fotografie, este logic să studiem mai detaliat caracteristicile unor astfel de tipuri de fotografiere precum: 0 fotografiere portret;
0 fotografiere peisaj;
0 fotografiere peisaj urban:
0 filmari de monumente de arhitectura;
0 fotografie cu natură statică;
0 filmări de reportaj;
0 evenimente sportive de tir;
0 evenimente de familie filmate:
0 filmare de teatru;
0 fotografie cu animale sălbatice - animale, insecte, plante: ◄
fotografierea unor fenomene naturale deosebite;   la
0 tipuri speciale de fotografiere (fotografie subacvatică; fotografiere la joasă/temperatură: reproduceri și așa mai departe).
În fiecare caz, se asumă propriile modalități speciale de organizare a filmării și de compunere a cadrului pentru a crea o nouă realitate figurativă, o imagine artistică unică.
FOTOGRAFIE
147
*^\Pasul unu. Învățați să faceți un portret
Este imposibil să creezi un portret foto interesant fără a observa o persoană, ce poziție, gest, dispoziție sunt cele mai caracteristice pentru el, atunci când se dezvăluie cel mai clar - în singurătate, în comunicarea cu oamenii, natura și așa mai departe.
Portretele pentru documente pot fi considerate aplicate. Principiul creativ nu poate fi dezvăluit aici, deoarece caracteristicile aplicate pur tehnice sunt inițial stabilite - prim-plan, față completă și așa mai departe. Suntem mai interesați de fotografiile care au valoare artistică.

Când un fotograf realizează un portret în scenă (de studio), care este filmat într-un studio unde are la dispoziție o mulțime de accesorii - nu numai echipamente fotografice, ci și dispozitive de iluminat, fundaluri și așa mai departe, el are posibilitatea de a crea o imagine perfectă (Fig. 74).
Dar atunci când se creează un portret de reportaj, principalele calități care ajută la dezvăluirea imaginii, principalele mijloace de imagine sunt instantaneitatea și dinamica. Acest lucru necesită o abordare calitativ diferită a compoziției. Este foarte bine când interiorul, situația, care, cu aspectul potrivit, ajută la dezvăluirea imaginii, intră în cadru. În fotografia de reportaj, lumina naturală și iluminarea blitzului sunt mai des folosite.
Portretul oficial, care este de obicei comandat pentru un tablou de onoare, o publicație oficială, o broșură publicitară și așa mai departe, include mai multe momente compoziționale în scenă. Iluminarea trebuie controlată în timpul filmării.

Pentru a crea o compoziție interesantă, un portret foto în scenă cu adevărat artistic (Fig. 75), trebuie să:
o observați o persoană și observați ce fel de expresie facială, starea de spirit se potrivește cel mai mult cu caracterul său;
θ alegeți o astfel de poziție a feței și a corpului, în care asimetria feței să nu fie vizibilă, dar în același timp să nu existe tensiune, persoana se simțea naturală;
© respectați o distanță de siguranță (la fotografiere în față - 1,5 m; în profil - 1 m);

θ acordați o atenție deosebită ochilor;
θ utilizarea corectă a luminii (lumina poate ajuta la evidențierea umflării feței, iar cu umbre profunde în zonele neluminate creați un model tonal moale; sursa de lumină poate fi amplasată sus, deplasată la dreapta sau amplasată normal; poate fi utilizat un ecran pentru efecte suplimentare);
θ utilizați fundalul în așa fel încât să ajute la evidențierea figurii și feței eroului filmării în cadru (cel mai bine este să utilizați un fundal neutru - scuturi cu hârtie întinsă sau pânză gri, pânze și așa mai departe) .
tine minte!
La aproape toți oamenii, părțile stângă și dreaptă ale feței sunt asimetrice.
Dacă, atunci când fotografiați un portret mare, camera este plasată deasupra nivelului ochilor subiectului și, în același timp, capul acestuia este înclinat în jos și înainte, proporțiile feței sunt distorsionate - gâtul pare mai scurt, bărbia scade și ea , nasul se alungeste vizual, fruntea creste.
Lumina poate fi desenată (formează modelul principal de lumină și umbră). Se obține atunci când sursa de lumină este situată în sfera frontală în raport cu chipul persoanei înfățișate.

Există, de asemenea, lumină de umplere, lumină de modelare, lumină de fundal.
Fața din portret poate fi localizată:
0 în față (Fig. 76-77):
0 într-o viraj uşoară (fig. 78-79);
0 în virajul clasic (Fig. 80);
0 într-o viraj critică (Fig. 81);
0 în profilul primit:
0 în profil (Fig. 82-83);
0 în profilul de ieșire (Fig. 84).
Tine minte!
Pentru a preveni perceperea prea clară a fundalului din imagine, distanța de la persoana înfățișată la fundal ar trebui să fie de cel puțin 7 m.
Pentru a uniformiza variația fundalului, puteți utiliza scăderea clarității în profunzime.
Se pot realiza portrete neobișnuite, foarte eficiente pe fundalul unei ferestre, care în orice caz este o sursă de lumină în continuă schimbare. Chiar dacă brusc fereastra nu dă efectul dorit, puteți adăuga o țesătură translucidă (se va dovedi
\Orez. 76. Portret foto frontal

\Orez. 77. Portret foto frontal
lumină împrăștiată). Ca reflector, puteți folosi o foaie de hârtie sau spumă. Reflectorul este necesar dacă compoziția trebuie să sublinieze detaliile din zona de umbră.
Abilități speciale necesare atunci când fotografiați copii

chFig. 78. Portret foto într-o întorsătură ușoară

Dăruind o jucărie unui copil mic, poți surprinde o expresie inimitabilă, plină de viață pe chipul lui. Copiii mai mari sunt foarte interesanți de fotografiat când se joacă cu colegii lor.
\Orez. 79. Portret foto într-o întorsătură ușoară

Un portret de grup, de familie, trebuie compus de două ori. Mai întâi, așezați personajele astfel încât fiecare dintre ele să arate natural în grup. Și apoi, încercând să corectăm cadrul astfel încât să transmită nu doar caracterul personajelor, ci și atmosfera în care se află. Este important ca hainele eroilor de diferite culori să fie, de asemenea, percepute armonios.
Desigur, toate aceste dorințe se referă la decizie
portrete cu ochi.

\Orez. 81. Portret foto într-o turnură critică
Portretele de reportaj sunt realizate pe neașteptate, iar eficiența lor rezidă tocmai într-o anumită neregulă, lipsă de aliniere și iraționalitate a compoziției.

Pentru a fotografia o persoană în siluetă, pentru a-și face imaginea misterioasă, este necesar să alegeți un luminos
X^Fig. 82. Fotografie de profil

fundal tac (fereastră luminată de soare, perete luminos și așa mai departe) pe care personajul tău va arăta contrastant.
O opțiune interesantă este un autoportret în oglindă (Fig. 85).

ζ Exercițiul 1
Realizați un portret de reportaj interesant al unei vânzătoare de înghețată sau fructe și legume. Vă rugăm să rețineți că compoziția

a inclus nu doar un portret, ci și elemente ale unei naturi moarte.
ζ Exercițiul 2
Faceți o serie de fotografii interesante în scenă ale unei singure persoane:
1) în față;
2) în profil;
3) într-o viraj uşoară;
4) într-o viraj clasică;
5) într-o cotitură critică;
6) în profilul de intrare:
7) în profilul de ieșire.
ζ Exercițiul 3
Gândește-te cum poți să-ți faci autoportret.
ζ Exercițiul 4)
Fă un portret de grup al familiei tale. Acordați o atenție deosebită compoziției corecte, armonioase.
\.Orez. 84. Portret foto în profilul de ieșire

\Orez. 65. Autoportret în oglindă
\Pasul doi. Învățați să împușcăm natura

S-ar părea că fotografiarea unei priveliști frumoase a naturii este la fel de ușoară precum decojirea perelor. Cu toate acestea, pentru ca o simplă fotografie a unei vederi frumoase a naturii să aibă valoare artistică, trebuie să vă amintiți câteva reguli, urmând care să puteți obține peisaje cu adevărat spectaculoase:
0 stabiliți dacă peisajul în sine sau o persoană care este inclusă în mod natural în compoziție va fi obiectul central al lucrării dvs.;
0 să învețe să evidențieze principalul lucru din imagine și, folosind diverse mijloace artistice, să concentreze atenția spectatorilor asupra obiectului central;
0 nu vă fie teamă să utilizați ramuri de copac din prim plan sau detalii arhitecturale în scopuri compoziționale pentru o mai mare lizibilitate a cadrului;
0 nu te lăsa dus de planuri panoramice largi (mai interesant este să alegi o zonă caracteristică cu detalii destul de bine luminate);
0 amintiți-vă că starea de spirit a peisajului depinde în mare măsură de natura luminii;

0 rețineți că lumina soarelui este cea mai potrivită pentru fotografierea peisajelor cu o poziție laterală sau din spate și nu prea înaltă a soarelui;

Armonia compoziției cadrului

0 amintiți-vă că fotografiarea unui peisaj necesită un studiu lung și atent al subiectului în diferite condiții de iluminare;
0 pentru a vă imagina cum va fi perceput peisajul în alb-negru, puteți utiliza filtre de culoare.

Pentru a facilita evidențierea principalului lucru, trebuie să faceți o construcție compozițională precisă a cadrului, să-l eliberați de detalii inutile care distrag atenția de la lucrul principal.

Pentru ca cadrul să fie perceput ca o singură compoziție tonală, trebuie să luați în considerare cu atenție distribuția luminii și a umbrei pe obiect.

Influența luminii solare asupra fotografiei de peisaj.

0 Dacă soarele nu este foarte sus și luminează peisajul din lateral, din spate. - priveliștea pare în relief, profundă, cu clarobscur alternant expresiv.
0 Când soarele este în sus, este posibil să obțineți efectul nopții. Cu toate acestea, trebuie să fii cu ochii pe ea. pentru ca razele să nu cadă în cristalin (ar trebui să fie ascunse, de exemplu, de coroanele copacilor).
0 Când soarele este la zenit, obiectele practic nu aruncă umbre, peisajul pare plat, inexpresiv, modelul de lumină devine contrastant, iar obiectele își pierd plasticitatea naturală.
0 Când soarele este în spatele camerei, umbrele cad în spatele obiectelor, peisajul își pierde relieful, totul pare plat și neinteresant.
0 Dacă ziua este înnorat, soarele este acoperit de nori, imaginea apare și gri.

Reguli de compoziție a cadrelor cu diferite tipuri de natură.

0 Pentru ca compoziția unei fotografii făcute într-o pădure sau într-un parc să fie armonioasă, trebuie să alegeți un loc în care copacii să nu crească foarte dens, iar un colț (un grup de copaci sau un singur copac) să atragă atenția cu o culoare originală, formă, iluminare spectaculoasă sau ritm de ramuri și trunchiuri. Este mai bine dacă soarele este acoperit cu nori ușori. Un filtru de lumină albastră poate ajuta la reducerea contrastului.
0 Pentru a face compoziția cadrului cu cerul plină de viață și expresivă, încercați să includeți nori în cadru. Cel mai bun timp

pentru împușcarea cerului - cu cincisprezece minute înainte de răsărit și două ore după apus. Puteți folosi un trepied pentru asta.

Și atunci când fotografiați suprafețe de apă, nu compuneți cadrul în așa fel încât linia de coastă să fie în mijlocul cadrului. Compoziția este foarte însuflețită de reflexiile în oglindă în apa norilor sau a unui peisaj de coastă, iar dacă pe apă apar ondulații sau valuri, aceste reflexii pot fi și mai interesante. Suprafețele mari de apă pot fi filmate dintr-un punct de vedere înalt. Dacă o barcă sau o barcă intră în cadru, acest lucru va ajuta la transmiterea rapoartelor de scară.

0 Peisajele de iarnă sunt fotografiate cel mai bine dimineața sau la ora 14.00.

ζ Exercițiul IJ
Faceți o fotografie a unui peisaj într-o pădure sau un parc de vară, legând compoziția de un copac sau un grup original de copaci.
Q Exercițiu
Faceți o poză a unui peisaj dintr-un parc, sporind compoziția cu ramuri de copaci în prim plan.
(Exercițiul 3
Realizați fotografii de peisaj folosind un trepied cu cincisprezece minute înainte de răsărit și două ore după apus.
ζ Exercițiu^
Faceți o fotografie a unei suprafețe de apă, cum ar fi un râu.
►
\ \Pasul trei. Învățați să fotografiați orașul
\ monumente de arhitectura si interioare
Orașul este interesant de fotografiat atât ziua, cât și noaptea. Și dimineața devreme sau seara târziu, când soarele se reflectă în ferestrele caselor, puteți obține o fotografie „strălucitoare”.
Dacă doriți să capturați farurile unei mașini în mișcare, trebuie să fotografiați cu o viteză mică a obturatorului.

În primul rând, trebuie să alegeți un punct de fotografiere și iluminare potrivite. Unele vederi ale orașului par interesante și figurative doar dintr-un punct. Vederi foarte originale se obțin în zori, când soarele abia începe să lumineze blocurile orașului. Cel mai rău moment pentru a trage în oraș este la prânz.
Uneori, pentru ca o clădire înaltă să fie complet în cadru, camera trebuie să fie înclinată astfel încât zgârie-norii să „se așeze” în diagonală în cadru.
Noaptea este foarte interesant să faci poze cu orașul de la distanță. Compoziția cadrului este construită într-un mod original atunci când fotografiezi orașul după ploaie, când trotuarele inundate cu apă seamănă cu râurile, în care se reflectă luminile reclamei și lumina felinarelor.
Când fotografiați noaptea, de regulă, se folosesc viteze mici ale obturatorului. În acest caz, este posibil să „desenezi” cu lumină. Pentru a face acest lucru, trebuie doar să apăsați butonul declanșator și să iluminați diferite părți ale cadrului viitor. Fotografia în acest caz va părea mulata.
Înainte de a fotografia un monument de arhitectură, trebuie să-l studiați cu atenție în diferite condiții de iluminare, din diferite puncte de fotografiere, să determinați ce compoziție a cadrului va fi cea mai avantajoasă, unde volumul și plasticitatea obiectului fotografiat vor fi transmise cel mai precis. Este mai bine să împușcăm unele clădiri de sus, iar unele, dimpotrivă, de jos.
Cea mai bună opțiune atunci când fotografiați un monument de arhitectură este să aveți fațada și o parte a peretelui lateral în fotografie. În acest caz, se creează perspectiva cea mai pronunțată.
În fotografiile aplicate de arhitectură, este adesea folosită fotografierea frontală, în care doar un perete al clădirii intră în cadru. Acest tip de fotografiere este bun pentru fotografiarea ansamblurilor arhitecturale (Fig. 86).

Monumentele arhitecturale din împrejurimile peisagistice arată foarte interesante. Natura înconjurătoare face compoziția fotografiei mult mai bogată.
Iluminarea optimă pentru fotografiarea arhitecturii este soarele lateral.
Fotografierea clădirilor împotriva luminii oferă o imagine sub formă de semi-siluete întunecate și este rar folosită.

tine minte!
Cu cât iluminarea obiectului este mai contrastată, cu atât vor apărea mai puține detalii și cu atât mai multe umbre se vor intensifica.

Când fotografiați interiorul, trebuie să vă amintiți că grămada de obiecte luminoase și detalii mari interferează cu percepția imaginii. Cel mai bine este să trageți când punctul de tragere este la nivelul ochilor unei persoane în picioare (Fig. 87).
Iluminarea joacă un rol important în fotografia de interior, creând un anumit caracter fotografiei și concentrând atenția asupra unei părți importante a imaginii, echilibrând zonele luminoase și întunecate.
Uneori subiectul din interior câștigă dacă este iluminat de razele soarelui care cad pe podea sau de unele detalii.
ζ Exercițiul 1
Faceți o fotografie spectaculoasă a orizontului orașului în zori.
ζ Exercițiul 2
Faceți o fotografie a orașului noaptea.
ζ Exercițiul 3)
Faceți o fotografie a unui monument de arhitectură care are valoare istorică.
\Orez. 87. Fotografie de interior

ζ Exercițiul 4
Faceți o fotografie a interiorului, astfel încât iluminarea de la fereastră să accentueze un obiect.
*~~\Pasul patru. Învățați să fotografiați natură moartă
Natura moartă, atât în pictură, cât și în fotografie, poate conține informații neobișnuite, figurative, care sunt foarte profunde în sens. Dar, dacă pictorii moderni încearcă mai des să transmită pe pânză, în primul rând, propria lor viziune subiectivă asupra obiectelor, artiștii foto au ocazia să „evidențieze”, să dezvăluie esența obiectivă a unui anumit lucru sau întreaga natură moartă ca un întreg (Fig. 88-93). Deși legile construcției compoziționale rămân comune atât în pictură, cât și în fotografie, centrul figurativ al compoziției este de obicei accentuat.

iluminat de culoare sau lumină. Detaliile mai mici sunt grupate astfel încât să creeze iluzia unității.
Principalul lucru atât pentru pictor, cât și pentru fotograf este capacitatea de a transmite nu numai forma, ci și textura.

FOTOGRAFIE
obiecte, dezvăluind astfel frumusețea conținută în ele.
Pentru ca compoziția unei naturi moarte să fie integrală și expresivă, se poate sublinia asemănarea formei obiectelor sau, dimpotrivă, contrastul texturilor acestora.
FOTOGRAFIE
166
Sectiunea 2
Armonia compoziției cadrului
\Orez. 91. Fotografie cu natură moartă
O natură moartă poate consta din obiecte unite printr-o funcție comună (vase, instrumente muzicale și așa mai departe), sau astfel de obiecte care, combinate într-o compoziție, chiar și departe în funcție, exprimă un fel de gândire.
Este interesant că, uneori, naturile moarte foto sunt cele care sugerează designerilor noi idei de compoziție.
Sunt puse în scenă naturi moarte care sunt folosite în afișe fotografice, reclame și așa mai departe.
Într-un poster publicitar este foarte importantă elaborarea cât mai fină a texturii obiectelor. Dar un artist foto nu trebuie să uite niciodată că o natură moartă foto nu ar trebui să fie naturalistă, ci doar o imagine artistică.
FOTOGRAFIE
167
Următoarele tipuri de lumină sunt utilizate pentru fotografia cu natură statică:
0 umplere;
0 desen;
0 modelare;
0 spate;
0 fundal
Iluminatul ajută la rezolvarea următoarelor sarcini într-o natură moartă:
tasta 0;
0 model de tăiere a imaginii;
0 echilibru compozițional.
FOTOGRAFIE
169
Íí

- amintește-ți!
Chiar dacă în timpul filmării sunt folosite multe surse de lumină, lumina ar trebui să fie transmisă doar de la una, lumina principală, mai bună, cheie din imagine.
Este foarte important atunci când creați o natură moartă să alegeți fundalul potrivit. E mai bine dacă e calm uneori
permite trecerea de la întuneric la lumină. Tonul fundalului poate fi controlat cu ajutorul luminii.
Tine minte!
Obiectele întunecate par mai expresive pe un fundal deschis. Și cei lumini pe întuneric.
Uneori, articolele trebuie fotografiate pentru licitație. În acest caz, nu atât o sarcină artistică, cât o sarcină aplicată iese în prim-plan. La urma urmei, subiectul ar trebui să fie prezentat în cel mai bun mod posibil (Fig. 94).

Puteți utiliza blițuri externe. Umbrelele, reflectoarele vor ajuta la schimbare și la crearea iluminatului necesar. Puteți schimba și mai ușor iluminarea - îndreptând sursa de lumină spre tavan sau perete.
Pentru a captura obiecte aveți nevoie de:
Despre mutați masa pe perete;
θ puneți spumă albă pe masă;
© sprijiniți un alt cearșaf de perete;
Cam atunci remediați camera și setați valoarea factorului de zoom astfel. sa vada doar spuma.
Este mai bine să plasați obiecte înalte nu pe masă, ci pe podea.
Asigurați-vă că luați în considerare dacă obiectele sunt combinate între ele și cum vor cădea umbrele.
Aparatul foto este cel mai bine plasat pe un trepied.
În ceea ce privește fotografiile creative ale obiectelor, utilizarea uneia sau a mai multor lumânări poate da un efect foarte original, care conferă o atmosferă romantică deosebită oricărei compoziții.
Când folosiți o lumânare, o masă din lemn de culoare închisă este cea mai bună. Dacă suprafața este ușoară, este mai bine să o acoperiți cu o față de masă întunecată. Este mai bine să fotografiați noaptea, deoarece lumina suplimentară poate perturba semnificativ armonia compoziției. Fundalul poate fi ascuns cu o cârpă întunecată.

ζ Exercițiul 1
Faceți o natură moartă a mai multor obiecte de bucătărie și fotografiați-o în așa fel încât să transmită atmosfera bucătăriei.

^\Fig. 94. Fotografia articolului pentru licitație
ζ Exercițiul 2
Faceți un buchet frumos de flori sălbatice. Puneți un vas cu fructe în apropiere. Faceți o poză cu o natură moartă, astfel încât să transmită atmosfera de vară.

ζ Exercițiul 3)
Compuneți și fotografiați o natură moartă care ar putea spune despre un reprezentant al unei profesii (profesor, bucătar, pescar și așa mai departe).
ζ Exercițiul 4
Faceți o fotografie a vazei, astfel încât poza să poată fi plasată în catalogul pentru licitație.
) * \Pasul cinci. Învățarea de a face reportaje, inclusiv sport, fotografiere

Filmările de reportaj se desfășoară direct la fața locului și în timpul evenimentului.
Când filmați un reportaj, este foarte important să selectați imediat și rapid principalul lucru, astfel încât să aveți timp să îl remediați.
Într-un reportaj, este adesea important să păstrezi dinamica unei compoziții reale.
Eroul filmărilor de reportaj devine foarte des o persoană. Și un adevărat fotograf construiește compoziția cadrului în așa fel încât să păstreze starea de spirit a eroului său: este în euforie de victorie sau, dimpotrivă, a fost supărat de înfrângere.

Dacă un eseu foto sau un eseu foto include mai multe fotografii, atunci trebuie să vă gândiți la compoziția nu numai a fiecărui cadru individual, ci a tuturor împreună. De obicei, o serie de fotografii include general și prim-planuri, acest lucru face posibilă transmiterea mai exactă a realității și dinamizează compoziția generală (Fig. 95-97).

Când fotografiați evenimente sportive, trebuie să utilizați viteze mari ale obturatorului. Este mai bine să vă gândiți în avans la posibila compoziție a imaginii viitoare. Pentru a face acest lucru, merită să vizitați site-ul viitoarei competiții, aruncând o privire mai atentă asupra posibilelor puncte și unghiuri de fotografiere interesante.

Este important ca fundalul să nu interfereze cu percepția punctului principal. Uneori fac fundalul mai neclar decât subiectul sportiv principal și, uneori, mai clar.

Pentru tir sportiv, cel mai bine este să folosiți o lumină posterolaterală sau de contur.

Pentru fotografiile sportive, menținerea dinamicii este foarte importantă. Trebuie amintit că principalul

Un obiect fix nu trebuie plasat în centrul compoziției, deoarece acest lucru îl face static, în timp ce deplasarea obiectului în direcția mișcării creează dinamică.

Pentru a alege un punct de tragere, trebuie să observați cu atenție mișcările sportivilor pentru a găsi cele mai câștigătoare momente.

Fotograful trebuie să poziționeze obiectivul pe unul dintre repere (cum ar fi linia terenului) și să aștepte să apară acolo un grup de sportivi și să se întâmple ceva interesant. Este mai bine să împuști un grup mic sau un singur jucător. Cel mai bun punct este la nivelul ochilor.

Puteți trage din punctul de sus atunci când trebuie să arătați locația jucătorilor pe teren, punctul de jos va sublinia și mai mult dinamica mișcării jucătorului.

Săritura ar trebui să fie făcută dintr-un punct scăzut la un unghi de 30-40 de grade în direcția de mișcare. Dar poți face poze la un unghi de 70-90 de grade.

Tine minte!

Nu are sens să împuști un grup mare de jucători. Acest lucru poate oferi un plan prea general și chiar și cu cifre mici.

Când trebuie să împuști un atlet care aleargă rapid, trebuie să găsești așa-numitul „punct mort”

(acesta este momentul în care mișcarea într-o direcție s-a încheiat, dar în cealaltă nu a început). Rezultatul este cel mai expresiv model optic din punct de vedere al compoziției.

Dacă trebuie să trageți un săritură cu stâlp, trebuie să îndreptați camera spre bară.

Există câteva secrete atunci când fotografiați sporturi nautice, ceea ce are sens să fotografiați la viteze de expunere destul de mici. Sporturi precum canotajul, polo pe apă, înotul, sunt mai eficiente pentru a trage de la mare înălțime. Și sărituri dintr-un turn - de la nivelul ochilor sau dintr-un punct mai jos: în acest fel, înălțimea turnului va fi subliniată în compoziție.

Când fotografiați sporturi de iarnă, trebuie să alegeți un punct în care se formează umbre expresive pe un fundal alb.

Fotografii cu experiență știu că fotografia sportivă perfectă este o față concentrată.

X^Fig. 97. Reportaj foto de la competiții sportive
atlet pe un fundal ușor neclar. O astfel de fotografie poate fi obținută doar folosind o cameră digitală SLR profesională echipată cu un obiectiv scump.
Pozele de foarte înaltă calitate pot fi făcute în timpul antrenamentului, deși trebuie întotdeauna să ceri permisiunea antrenorului.
Multe camere digitale moderne au un mod special pentru filmarea evenimentelor sportive. Dacă nu intenționați să-l porniți, verificați dacă camera dvs. acceptă modul de focalizare continuă sau de fotografiere continuă, ceea ce va minimiza intervalele de timp dintre cadrele succesive.
Dacă un eveniment sportiv important are loc în apropiere, trebuie să setați distanța focală cât mai mare posibil. Puteți achiziționa un teleobiectiv opțional.
ζ Exercițiul 1)
Realizați un reportaj foto despre viața familiei dvs. Nu uitați că printre fotografiile realizate ar trebui să fie atât generale, cât și medii și prim-planuri.

ζ Exercițiul 2)
Faceți niște poze la competiții sportive. De exemplu, la un meci de fotbal. Încercați să faceți imaginea dinamică.
Q Exercițiul 3)
Faceți câteva poze de la concursurile de apă. Filmați competiții de înot de sus și scufundări de jos. Analizați compoziția.
ζ Exercițiul 4
Faceți un raport despre un eveniment sportiv. De exemplu, despre alergare. Faceți o fotografie cu startul, câteva scene spectaculoase la cursă, finalul, decernarea câștigătorilor. Nu uitați că ar trebui să existe generală, medie și prim-planuri.
\Pasul șase. Să înveți să fotografiezi pe cei dragi

După cum se dovedește, cel mai dificil să faci poze cu cei pe care îi cunoști bine. Dar fotografiile celor dragi pot deveni cele mai imaginative și spectaculoase. Pentru a face o poză bună cu persoana iubită, trebuie să-l observați cu atenție, să alegeți cea mai caracteristică sau, dimpotrivă, poziția, gestul, expresia facială cea mai caracteristică sau, dimpotrivă, neașteptată. Poti fi atent la interiorul cel mai acceptabil pentru el, la hainele in care se simte confortabil. La urma urmei, naturalețea este una dintre principalele caracteristici ale fotografiei de înaltă calitate. Naturalitatea este deosebit de importantă atunci când fotografiați copii.
Copiii sunt foarte spontani și emoționali. Prin urmare, pot fi fotografiați în orice moment - în timp ce se joacă, desenează, sculptează, mănâncă, se îmbracă și așa mai departe. În același timp, pentru ca fotografia să se dovedească mai vie, mai dinamică, personajul principal nu ar trebui să fie în centru, ci ușor în lateral.
Compozițiile diagonale sunt foarte viu percepute.

Nu uitați că, dacă intenționați să faceți o serie întreagă de fotografii interesante pentru copii, trebuie să faceți imediat

alegeți un punct de fotografiere convenabil, iluminare adecvată, fundal expresiv.
Pentru ca imaginea să fie mai vie, poți să vorbești cu copilul, să te joci, să-l faci să râdă și așa mai departe.
Deoarece umbrele ascuțite pot perturba nu numai compoziția generală a fotografiei unui copil, ci și starea de spirit generală a imaginii, este logic să instalați plase de tifon sau nailon în fața dispozitivului de iluminat. Dacă trebuie să alegeți o cameră pentru fotografiere, este mai bine dacă este situată pe partea de nord. În acest caz, este mai ușor să obțineți o gradare moale a semitonurilor și plasticitatea imaginii. Contrastul clarobscurului poate fi atenuat și de lumina reflectată (pentru aceasta puteți folosi un ecran, pereți, tavan).
Este foarte important să alegeți compoziția potrivită atunci când fotografiați copiii într-un grup. Dacă doriți să fotografiați un grup într-o grădiniță sau o clasă în care copilul dumneavoastră învață, este mai bine să plasați copiii în rânduri de cel mult zece în fiecare. Rândurile pot fi făcute drepte sau ovale. Grupul trebuie filmat întotdeauna doar din față, altfel partea care este mai aproape de dispozitiv va părea mai mare decât cea care este mai îndepărtată.
Este mai bine să fotografiați copiii nu în interior, ci în aer liber. Când fotografiați în interior, este foarte important să vă asigurați că camera se află într-o poziție strict verticală. Dacă este ușor înclinat înainte, acest lucru poate face ca liniile verticale ale camerei să pară înclinate.
În ceea ce privește pavilionul, fotografierea în studio, este mai bine să folosiți lumina aproape de față și să faceți tonul luminos de fundal.
Când se fotografiază un eveniment de familie, cel mai adesea se face o fotografie de grup. Membrii grupului sunt așezați pe mai multe rânduri (unii sunt în picioare, alții sunt așezați, alții pot chiar să se întindă pe podea sau pe pământ) (Fig. 98). Dar, pozând în fața camerei, mulți încordați, arată prea nefiresc. Acest lucru trebuie evitat ori de câte ori este posibil (Fig. 99).
Când fotografiați un grup, țineți cont de următoarele:

0 Contextul pentru grup ar trebui să fie mai mult decât pentru o persoană. când este creat portretul.
0 Participanții la filmare ar trebui să fie rugați să stea sau să stea mai aproape unul de celălalt, astfel încât să nu existe lacune în compoziție.
0 Nu este nevoie să ceri tuturor să privească în același punct.
0 Puteți împărți întregul grup în două sau trei părți asimetrice, astfel încât acestea să fie unite prin posturi, gesturi și vederi comune.
0 Puteți combina un grup în jurul unui centru compozițional (persoană-narator, element interior și așa mai departe).
0 Este mai bine să filmați scene de zi cu zi pe vreme bună.
Orez. 98. Portretul de grup al unei familii

^^Fig. 99. Portretul de grup al unei familii
0 Cu condiția ca camera dvs. să ofere o rezoluție suficientă pentru a produce o imprimare de 20*25 cm după ce fotografia a fost rotită și decupată, încercați să faceți fotografia în poziție orizontală. La urma urmei, este mai bine să selectați și să decupați compoziția după fotografiere.
0 Încercați să faceți cât mai multe fotografii la începutul fotografierii. în timp ce acelea. pe care îl fotografiați, încă nu foarte obosit.
Ϛ Exercițiul 1 L
Faceți un portret al mamei sau al tatălui dumneavoastră în cel mai natural mod pentru fiecare interior. Și apoi fotografiați-le portretul dublu (același lucru poate fi repetat cu bunici, frați, surori, mătușă și unchi etc.).
Ç Exercițiul 2
Fă o poză unuia dintre copiii pe care îi cunoști, mai întâi în aer liber și apoi în interior, în cea mai naturală ipostază, cu cea mai caracteristică expresie facială.

(^Exercițiul 3)
Faceți două fotografii pentru copii (eventual de grup). Unul cu o compoziție statică și celălalt cu o compoziție dinamică.
Q Exercițiul 4
Faceți o poză a unui eveniment de familie în așa fel încât să transmită cât mai exact atmosfera sărbătorii.
Q Exercițiul 5
Faceți o fotografie de grup a familiei urmând principiile subliniate mai sus (împărțiți un grup mare în altele mai mici pentru a da viață compoziției generale).
Faceți o altă fotografie de grup, reunindu-i pe toți într-un singur centru de compoziție.
*^\Pasul șapte. Învață să faci fotografie de teatru

Desigur, nu puteți filma fără o permisiune specială în teatru, dar există momente când trebuie brusc să fotografiați scene dintr-o producție de amatori sau dintr-o piesă școlară, de exemplu. Uneori există posibilitatea de a face câteva poze la concert. Deci, abilitățile de filmare teatrală și, cel mai important, sfaturi despre cum să faci imagini cu adevărat de înaltă calitate nu numai în ceea ce privește parametrii tehnici, ci și în ceea ce privește compoziția, sunt pur și simplu necesare.
Cea mai importantă caracteristică a filmărilor de teatru este iluminarea scăzută a obiectului și, în același timp, contrastul ridicat.
Este mai ușor să filmați o performanță dacă ați văzut-o deja înainte. Atunci știi care scene din el sunt cele mai spectaculoase, când poți surprinde cele mai strălucitoare momente. Trebuie să filmezi la teatru și la concert cu viteze extreme ale obturatorului.
Cel mai convenabil este să faceți fotografii de la mijlocul tarabelor, a liniei sau a primului nivel. Este în regulă dacă compoziția cadrului, cu excepția scenei, include primele rânduri.

Sectiunea 2
Armonia compoziției cadrului
tine minte!
Un spectacol de teatru este orientat spre mijlocul auditoriului, un spectacol de circ este orientat spre partea opusă culisei. La spectacolele de operă și balet există întotdeauna un dirijor în fața centrului scenei, așa că pentru a face poze de înaltă calitate, va trebui să mutați câteva scaune la stânga sau la dreapta. De asemenea, puteți muta dispozitivul pe culoar. Este bine să împuști un balet din cabina unui sufler.
Pentru a lăsa impresia unui spectacol sau a unui concert, este necesar să filmați atât prim-planuri ale vederilor generale ale scenei, cât și mize-en-scene individuale cu grupuri mici de actori.
În spectacolele de balet, o săritură trebuie filmată în momentul în care balerina sau dansatorul atârnă în punctul de sus.
Utilizarea unui trepied este foarte importantă în fotografia de teatru.
ζ Exercițiul 1
Faceți o filmare teatrală cu câteva scene dintr-o piesă de amatori sau de școală.
ζ Exercițiul 2
Dacă este posibil, fotografiați spectacolul sau măcar scena din diferite puncte - de la mijlocul tarabelor, de la lenjerie intimă, de la primul nivel. Comparați compozițiile imaginilor primite. Filmarea din ce locație oferă cea mai completă imagine a spectacolului?
*~\jllar al optulea. Învățați să fotografiați animale sălbatice originale (flori, copaci, animale, păsări, insecte)
Animalele sunt fotografiate cel mai bine atunci când sunt relativ calme.
Vă puteți apropia foarte liniștit de fluturi, insecte și așa mai departe.
Când fotografiați un acvariu sau un terariu, cel mai bine este să setați un fundal neutru.
Imagini de foarte înaltă calitate pot fi obținute dacă

instalați două surse de lumină. În spatele și deasupra acvariului, trebuie să plasați o sursă de iluminare din spate, iar în partea de sus - o lumină laterală. Lumina zilei joacă rolul luminii difuze generale.
Animalele de companie pot fi fotografiate când dorm, se joacă, mănâncă.
O fotografie a unui animal de companie pe un fotoliu, pe o canapea sau pe covor nu transmite întotdeauna caracterul său. Este mai bine să vă observați secția și să alegeți cel mai natural mediu pentru el.
Dacă fotografiați în aer liber, trebuie să selectați modul de prioritate a diafragmei și să setați valoarea maximă relativă a diafragmei.
În interior, primul lucru de verificat este calitatea luminii.
Fotografiarea animalelor de companie este foarte dificilă fără un asistent care să vă ajute să vă așezați sau să vă culcați animalul de companie. Dacă intenționați să împușcați un animal de companie, trebuie să vă gândiți să aveți în apropiere tratarea preferată a animalului dvs. de companie.
Cel mai bun mod de a fotografia animalele de la grădina zoologică este cu un trepied. Rezultatul dorit vă va ajuta să obțineți utilizarea unui teleobiectiv.

Când fotografiați animale, trebuie să experimentați mai îndrăzneț cu compoziția cadrului, a scării și așa mai departe.
Cel mai dificil lucru de fotografiat într-o grădină zoologică și la o expoziție de animale sălbatice este filmarea prin sticlă. Este mai bine să plasați camera într-un astfel de unghi față de suprafața de sticlă, încât numărul minim de reflexii să intre în obiectiv.
Este foarte interesant să împușcăm diferite plante și părțile lor individuale. Este logic să observați plantele în condiții naturale în diferite perioade ale anului.
Mai ales eficient poți fotografia flori la distanță apropiată. Trebuie să poți alege momentul filmării.
Trebuie să începeți prin a determina cum ar trebui să arate fotografia în final. Utilizarea unui trepied reduce tremuratul camerei și mărește controlul compoziției.
Pentru a face o fotografie spectaculoasă a unei flori, trebuie să selectați sensibilitatea ISO minimă pe care o poate suporta camera dvs.

(50 sau 100) Utilizați cu adevărat modul de măsurare matrice, astfel încât să puteți lua în considerare iluminarea în întreaga zonă de fotografiere.
După ce ați selectat modul de focalizare automată, trebuie să îndreptați camera către floare. Apoi trebuie să setați modul de prioritate a diafragmei și să setați valoarea maximă posibilă a diafragmei. Aparatul foto va seta apoi automat viteza de expunere dorită.
Recent, modul macro, pe care unii îl numesc și fotografiere la distanță apropiată, a fost folosit foarte activ.
Rezultatul este o fotografie a obiectului cu păstrarea sau creșterea dimensiunii acestuia. În acest caz, trag de la o distanță foarte apropiată - de la câteva zeci și uneori chiar și unități de centimetri.
Dacă trebuie să fotografiați un obiect care se află la câțiva centimetri de obiectiv, adâncimea câmpului va fi limitată la o distanță mică și va rămâne chiar și în limita a 3 mm. Cu toate acestea, în acest caz, trebuie să iei o decizie - ce ar trebui să arate cât mai clar posibil în fotografie. Obținerea unei imagini clare nu este întotdeauna posibilă. Dar fotografiile în care este evidențiată o parte a obiectului arată și mai spectaculos.
Deoarece o altă problemă va fi problema luminii, viteza obturatorului ar trebui să fie aleasă mică.
Compoziția imaginii, care ar trebui să fie rezultatul fotografiei macro, trebuie gândită imediat.
Există mai multe opțiuni - obiectul poate ocupa întreaga fotografie, obiectul poate fi înconjurat de un fundal, obiectul poate fi focalizat în întregime, o parte a obiectului va fi neclară.
Privind prin cadrele primite pe ecranul LCD, trebuie să-l alegi pe cel mai potrivit și, așezând camera paralelă cu planul în care se află obiectul, să faci o poză.
Păsările sunt cel mai bine fotografiate cu un telescop compact, care vă permite să vedeți obiectele de la o distanță mai mare decât pentru un obiect obișnuit.
În acest caz, trebuie să combinați corect o cameră digitală, un telescop și un trepied.
Când fotografiați păsările, este foarte important să acordați atenție luminii.

Combinațiile de cameră și telescop sunt de asemenea folosite atunci când fotografiați fluturi.
ζ Exercițiul 1)
Faceți câteva fotografii cu animale sălbatice. Încercați ca unul dintre rame să aibă o compoziție statică, iar celălalt o compoziție dinamică.
ζ Exercițiul 2)
Faceți o fotografie a unei flori dimineața, astfel încât picăturile de rouă să fie vizibile.
Q Exercițiul 3
Faceți o fotografie macro cu o gărgăriță, o broască, o albină.
ζ Exercițiul 4
Faceți mai multe fotografii ale colțului vieții sălbatice în diferite momente ale zilei și, dacă este posibil, în diferite momente ale anului.
\Pasul nouă. Învață să tragi în condiții speciale

Uneori trebuie să tragi în condiții neobișnuite. Și aici există principii speciale de încadrare.
De exemplu, atunci când sunt filmați nori, este imperativ ca cel puțin o fâșie îngustă de pământ să rămână în cadru, altfel privitorul nu va avea un punct de referință la scară. Dacă aplicați filtre roșii și portocalii, puteți chiar să captați nori care abia sunt vizibili pentru ochi.
Pentru a repara fulgerul, camera este montată pe un trepied. Și în acest caz este mai bine dacă linia orizontului se distinge.
Ploaia este mai bine să tragă împotriva luminii în momentul în care soarele iese brusc. Prin scăderea diafragmei și creșterea timpului de expunere, puteți transforma picăturile în jeturi.
În dimineața ceață devreme, trăgând împotriva soarelui, puteți obține și fotografii destul de spectaculoase.

Dacă trebuie să trageți artificii sau artificii, este mai bine să faceți mai multe expuneri.
Pentru a fotografia în timpul zilei „noapte”, este suficient să fotografiați împotriva luminii cu expunere în cele mai luminoase părți ale cadrului. În acest caz, se folosesc filtre roșii sau portocalii.
Fotografierea împotriva luminii se face cel mai bine atunci când soarele este aproape de orizont.
Recent, fotografia subacvatică a câștigat o mare popularitate, pentru care se folosesc echipamente speciale. Trebuie amintit că indicii de refracție ai apei și ai aerului sunt diferiți. Și dacă lentila frontală este în contact cu apa, este posibil ca obiectivul să nu formeze deloc nicio imagine. De aceea, pentru fotografierea subacvatică se folosește un hublo, precum și un spațiu minim de aer între acesta și obiectiv.
Deoarece apa împrăștie lumina mai mult decât aerul, un obiect aflat la doar câțiva metri distanță poate părea scăzut în contrast. De aceea, este mai bine să utilizați optica cu unghi ultra-larg.
Ceața subacvatică are întotdeauna o culoare verde-albastru.
Odată cu imersiunea treptată, culorile calde se estompează, iar la o adâncime de peste zece metri nu sunt percepute deloc.
Sub apă, cel mai bine este să trageți la adâncimi mici la prânz. Dacă se folosește blițul, fundalul va fi negru.

ζ Exercițiul 1)
Folosește un trepied pentru a trage cu fulgere. Nu uitați să vă asigurați că cel puțin marginea pământului rămâne dedesubt.
Q Exercițiul 2
Filmați într-o dimineață de vară cu ceață. Încercați să păstrați starea de spirit, să creați o atmosferă. Este interesant să filmați în așa fel încât ramurile copacilor să fie fixate în prim-plan, care să formeze un fel de cadru.

ζ Exercițiul 3
Faceți o poză cu ploaia. Remediați picăturile. Folosind sfaturile de mai sus, transformați picăturile în jeturi. Filmați o scenă prin ploaie.
Filmați ploaia prin fereastră. Rama ferestrei ar trebui să concentreze atenția.
Când ploaia se oprește, fă o poză în același loc după ploaie.
ζ Exercițiul 4
Găsiți imagini originale ale lumii subacvatice în cărți sau albume. Analizați compoziția fotografiilor. Găsiți cel mai dinamic și static. Observați caracteristicile construcției compoziției fiecăruia. Gândiți-vă la ce caracteristici ale fotografiei subacvatice sunt cele mai pronunțate într-un anumit cadru.
Dacă este posibil, încercați să faceți câteva poze cu lumea subacvatică.
Controlați sarcinile practice pe tema „Armonia compoziției cadrului”
Opțiunea L.
íï Faceți un portret al unei persoane pe care o cunoașteți de profil.
ÿ Trage un meci de fotbal. Încercați să faceți compoziția cât mai dinamică.
Í) Analizați compoziția uneia dintre fotografiile artistice din genul peisajului.

Opțiunea 2.
X Faceți un portret frontal al unei persoane pe care o cunoașteți.
*2) Realizați o filmare de reportaj a unei sărbători în oraș. Nu uitați să faceți compoziții largi, medii și de aproape.
@ Analizați compoziția uneia dintre fotografiile de artă cu natură moartă.

Opțiunea 3.
X Faceți o fotografie portret a unei persoane cunoscute într-o viraj ușoară.
f Filmați un eveniment de familie. Fă o fotografie de grup cu familia ta. Nu uitați să poziționați grupul astfel încât să nu pară plictisitor.
(3) Analizați compoziția unei fotografii artistice în genul animalistic (fotografie animală).
Opțiunea 4.
f Faceți o fotografie cu cineva cunoscut
într-o întorsătură clasică.
(2) Faceți o fotografie macro a unei flori și a unei molii.
(3) Analizați compoziția unei fotografii artistice a unei vederi a orașului.

Concluzie
Acum, după ce a învățat despre o varietate de mijloace de construire a compozițiilor de design, despre modelele de utilizare practică a acestora, după ce a stăpânit criteriile obiective pentru evaluarea adecvării și expresivității figurative a formelor de design, după ce a înțeles caracteristicile creării de compoziții armonioase în diferite genuri de fotografie, vei putea să evaluezi mai obiectiv atât lucrările tale, cât și ale altora. La urma urmei, poți scăpa de așa-numitul „gust” doar comparând evaluarea ta cu legile obiective ale construirii unei compoziții, forme, legile creării unei imagini artistice cu drepturi depline.
După ce stăpânești tehnica modelării compoziționale și artistice în design, îți vei putea aplica cunoștințele în orice fel de creativitate. Acest lucru este deosebit de important atunci când vine vorba de formele moderne de artă sintetică.
Mijloacele artistice de construire a unei compoziții, caracteristice designului, atât grafice, cât și plastice, sunt utilizate activ în alte tipuri de creativitate. În ceea ce privește mijloacele de armonizare a unei forme artistice precum nuanța-contrastul, statica-dinamica, metrul-ritmul, relația-proporțiile, mărimea-scara, ele rămân fundamentale nu numai în termeni artistici, ci și estetici generali, filosofici. A doua parte a cărții, dedicată artei fotografiei, credem că ți-a oferit ocazia să-ți pui cunoștințele în practică. La urma urmei, fiecare fotografie de succes îndeplinește neapărat legile armoniei artistice, pe care le-ați învățat din exemplul creativității în design.
Comun multor tipuri de artă sunt principiile de bază ale modelării compoziționale și artistice. Nu numai în design, ci și în alte tipuri de artă contemporană, o compoziție artistică perfectă trebuie să fie rațională, tectonică, structurală, flexibilă, organică, imaginativă și integrală. Analizând cele mai bune schițe, puteți vedea că acestea urmează punctele principale ale aproape tuturor acestor principii.

La rândul lor, posibilitățile fotografiei sunt utilizate pe scară largă în lucrările de design astăzi. Deoarece există puține manuale speciale despre fotografia modernă, am încercat să vă atragem atenția nu numai asupra principiilor artistice, structurale ale construirii unor compoziții foto armonioase, ci și asupra unor tehnici și modalități pur tehnice de a obține rezultatul dorit.
Este important să ne amintim că teoria fără practică este moartă. Și cel mai important, ceea ce ți se cere este să aplici cu succes cunoștințele dobândite în activitatea ta creativă.

CONŢINUT

CONŢINUT

ediție de referință
DESIGN ȘI BAZA COMPOZIȚII ÎN CREATIVITATE ȘI FOTOGRAFIE DE DESIGN
Autor-compilator
ADAMCHIK Miroslav Viaceslavovici
Responsabil pentru eliberarea lui V. N. Volkova
Semnat pentru publicare din transparențe gata făcute la 31.07.09.
Format 84x108/32.Hârtie offset. Imprimare offset. Mustață. cuptor A. 14. Tiraj 3.000 de exemplare. Comanda nr. 0703.
Harvest LLC.
LI Nr 02330/0150205 din 30.04.04. Republica Belarus, 220013, Minsk, st. Kulman, d. 1, clădire. 3, etaj. 4, camera 42.
Publicarea a fost realizată cu participarea tehnică a Editurii AST SRL
Tipărit din folii transparente gata făcute la OOO Pografizdat 144003, Elektrostal, Regiunea Moscova, st. Tevosyan, 25 de ani
BAZĂ DE PROIECTARE ȘI COMPOZIȚIE
ÎN CREATIVITATE ȘI FOTOGRAFIE DE DESIGN
RECOLTA
MINSK